

Rose

银河帝国之刃
จอมพล
ผู้พิทักษ์
กับ
จักรพรรดิ
แห่ง
ยุคกาแล็กติก
4

淮上 หวายซ่าน เจียน
Liu Yi Xuan แปล
XOXO วาด

Rose

银河帝国之刃
จอมพล
ผู้พิทักษ์
กับ
จักรพรรดิ
แห่ง
ยุคกาแล็กติก
4

淮上 หวายซ่าง
เขียน

Liu Yi Xuan
แปล

การอ่านคือรากฐานที่สำคัญ



จอมพลผู้พิทักษ์กับจักรพรรดิแห่งยุคกาลเล็กติก 4




银河帝国之刃

Rose

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com    @amarinbooks   Rose Publishing

Published originally under the title of 《银河帝国之刃》(Yin He Di Guo Zhi Ren)

Author © 淮上 (Huai Shang)

Thai edition rights under license granted by 北京晋江原创网络科技有限公司

(Beijing Jinjiang Original Network Technology Co., Ltd.)

Thai edition copyright © 2026 Amarin Corporations Public Company Limited

Arranged through JS Agency Co., Ltd.

All rights reserved.

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น

การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใด ๆ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด

ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และ พรบ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-9055-1

เผยแพร่ครั้งแรก เมษายน 2569

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์เปอเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ศิริ บุญพิทักษ์เกศ • กรรมการผู้จัดการ อุษณีย์ วิรัตกพันธ์

รองกรรมการผู้จัดการ ศศกร วัฒนาสุทธีวงศ์ • ที่ปรึกษา อองอาจ จิระอร

บรรณาธิการบริหาร ปริญญา มั่นสมนตรี • บรรณาธิการ ปาณิศรา สุอภัย

ผู้จัดการส่วนศิลปกรรม วณิชชา สนิทชน • ศิลปกรรมปกและออกแบบโปโปกราฟฟี ภูมทิรา บงแก้ว

ออกแบบรูปเล่ม สุนิดา ภาวะทรัพย์ • ผู้จัดการส่วนผลิตและควบคุมคุณภาพ ดวงกมล บุญจันทร์

พิสูจน์อักษร สิริรัตดา สุขทรัพย์, ปทุม ปทุมณา

คำนำสำนักพิมพ์

หลังจากซีเลียระดมพลกองทัพแห่งแสงนับล้านคนจากทั้งทางข้างเผือก สหพันธ์จึงมีแต้มต่อเท่าจักรวรรดิ และก่อตั้งทัพพันธมิตรเพื่อต่อต้านพรรคดาวอนธการได้สำเร็จ

ทว่าโยเนสแห่งพรรคดาวอนธการกลับมีเป้าหมายที่พลังของโปรเจกต์เทพผู้พิทักษ์เพื่อกลายเป็นเทพเจ้าแห่งโลกใหม่ และตราบไคที่พรรคดาวอนธการเข้าถึงมันได้ มันคงลิขิตให้นำหายนะมาสู่ทั่วทั้งทางข้างเผือก

ทัพพันธมิตรของทั้งสองฝ่ายจะร่วมมือกันอย่างสันติได้หรือไม่ บทสรุปของสงครามระหว่างดวงดาวจะเป็นอย่างไร มาร่วมติดตามเรื่องราวกันต่อได้ใน จอมพลผู้พิทักษ์กับจักรพรรดิแห่งยุคกาแล็กติก เล่มจบ

Rose

จากใจนักเขียน

陛下，薄荷花在古代

被认为是重逢的先兆

它的花语是——

愿与你再次相见。

程上

ผ่าบาท ในยุคโลกเก่า

ดอกมินต์ถูกมองเป็นลางบอกเหตุของการพบกันอีกครั้ง

ภาษาดอกไม้คือ...ขอให้ได้พบกับคุณอีก

- หวายช่าง

TRIGGER WARNING

Abuse (การทำร้าย ใช้ความรุนแรง)

Angst (มีความรุนแรงในอารมณ์ บีบคั้นกดดัน)

Animal Death (มีสัตว์ตาย)

Blood (มีเลือด)

Coercion (การใช้อำนาจที่เหนือกว่าบังคับให้คนอื่นทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ)

Death (การตาย)

Dirty Talk (การพูดส่อทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง)

Dubious Consent (การร่วมเพศโดยที่อีกฝ่ายที่จ่ายอม)

Gore (เนื้อหาที่มีความโหดร้ายและรุนแรง)

Massacre (การสังหารหมู่)

Murder (การฆาตกรรม)

Self-Sacrifice (การพลีชีพตัวเอง)

Sexual Harassment (การล่วงละเมิดทางเพศ)

Snake (มีงู)

Suicide (การฆ่าตัวตาย)

Torture (การทรมาน)

Unethical Human Experimentation
(การทดลองที่ผิดศีลธรรมในมนุษย์)



บทที่ 109



ไม่นานหลังจากที่สหพันธ์ ส่งกองกำลังออกไปก็เผชิญกับการสู้รบระหว่างกองทัพจักรวรรดิและกองยานพรรคดาวอนธการในเขตดาวมาดคุชณ ชายแดนของเจมิโน

ในการเผชิญหน้าครั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายล้วนมีขนาดกองทัพค่อนข้างเล็ก หากประเมินด้วยสายตา ฝ่ายจักรวรรดิคงเป็นกองทหารหนึ่งของกองกำลังป้องกันเมืองหลวงที่มียานรบขนาดเล็กมากกว่าสี่สิบลำ ส่วนพรรคดาวอนธการเป็นทัพหน้าเต็มรูปแบบที่มีจำนวนยานรบเป็นสองเท่า พวกเขาน่าจะถูกกองกำลังป้องกันเมืองหลวงพบตัวระหว่างการลาดตระเวน จึงเกิดการยิงปะทะกันอย่างดุเดือดตามมา

ทั้งสองฝ่ายมียานรบรวมกันราว ๆ หนึ่งร้อยกว่าลำ และพวกเขาต่างไม่คาดคิดว่ากองทัพสหพันธ์จะผ่านสมรภูมिरบในเวลาสั้น ๆ ดั่งนั้นเมื่อกองยานกว่าพันลำของกองทัพแห่งแสงมาถึง ทั้งสองฝ่ายที่อยู่ระหว่างปะทะกันจึงต่างตกตะลึงกันไปหมด!

และผู้ที่น่าพิศหพันธ์ในเวลาสั้นก็ไม่ใช่ใครอื่น แต่เป็นจอมพลคนใหม่ อนาโตลี ดอน คารายัน เมื่อเห็นว่าพรรคดาวอนธการกำลังแตกกระเจิง คารายันจึงตราหน้าพวกมันว่า 'ไก่อ่อน' ทันที แต่พอหันไปมองกองทัพจักรวรรดิอีกที เขาก็รู้สึกขบขันขึ้นมาเดี๋ยวนั้น

กองทัพจักรวรรดิมียานรบประมาณสี่สิบกว่าลำ แม้มีจำนวนน้อย แต่ก็ทรงอำนาจและเปล่งประกายความใหม่เอี่ยม อุปกรณ์ล้ำสมัยต่าง ๆ ของพวกเขาราวกับหิ่งห้อยพรางพรายในยามราตรี โดยเฉพาะมิสไซล์

อินเทอร์สเตลลาร์ที่ยิงกระหน่ำออกมาแบบไม่หวั่นของ ลำแสงสีทองมากมาย นับไม่ถ้วนสุดตระการตาจึงแบ่งบานท่ามกลางฉากหลังของจักรวาลอันกว้างใหญ่ และทุกลำดูราวกับกำลังตะโกนอย่างสุดเสียงว่า ‘ฉันทวย! ฉันทวย สุด ๆ ไปเลย!’

ไฮโซ! โกว่ที่สุด!

ทุกคนในสหพันธ์ล้วนตาแทบอดเพราะรัศมีเจ้าพ่อของลำแสงสีทองหลายสายนี้ พลโท มอร์เวนถึงกับต่อสายหากองบัญชาการบนเรือบรรทุกยานบินและถามด้วยความเหลือเชื่อ “เขาเป็นใครเนี่ย”

คารายันเอ่ย “อืม ไม่รู้สิ คงเป็นระดับพลตรีขึ้นไปแน่ ๆ”

จักรวรรดิแตกต่างจากสหพันธ์ ตำแหน่งจอมพลแห่งจักรวรรดิถูกจักรพรรดิควตตำแหน่งไปอย่างหน้าไม่อาย (“นอกจากเราแล้ว ไม่มีใครในจักรวรรดิจะเทียบเทียมเกียรติยศของจอมพลซีเลียได้!”) ดังนั้นผู้บัญชาการกองทัพตัวจริงย่อมเป็นพลเอก

ในเมื่อมีไฮนริชเป็นประมุข เขาคงไม่แต่งตั้งตำแหน่งพลเอกไปทั่วเหมือนผักกาดชาวลดราคาหรอก จนถึงตอนนี้จึงมีคนที่ได้รับตำแหน่งพลเอกเพียงสี่คนเท่านั้น โดยสามในสี่คนนั้นได้เลื่อนชั้นยศหลังเสียชีวิตไม่อย่างนั้นคนเขาจะพูดว่า ‘แอนเดอร์ส แอรอน เป็นผู้เทียบเคียงจักรพรรดิ’ ได้อย่างไรเล่า

ส่วนเหล่าพลโทที่อยู่ใต้อำนาจของแอนเดอร์ส แอรอน ก็ได้ก่อตั้งกลุ่มอำนาจโดยพฤตินัยขึ้นในกองทัพจักรวรรดิ ความจริงแล้วจำนวนคนในกลุ่มอำนาจนี้มีไม่มากนัก จักรวรรดิเพิ่งสถาปนาได้เพียงห้าสิบปี และผู้ที่มีผลงานโดดเด่นส่วนใหญ่ล้วนเสียชีวิตไปเกือบหมดสิ้นในมหาสงครามดาราจักรครั้งที่หนึ่ง พลโทในปัจจุบันส่วนใหญ่จึงเป็นเหล่าพวกพ้องที่ร่วมปฏิวัติกับจักรพรรดิในตอนนั้น จนถึงตอนนี้ก็เหลืออยู่เพียงยี่สิบกว่าคน นอกจากนี้ยังมีผู้มาทีหลังเพียงไม่กี่คนอย่างเช่นไอแซ็ก ผู้สร้างผลงานอันยิ่งยวดในสนามรบที่ต่อให้เอาเหล็กงัดก็ยังงัดไม่ลง และผลงานของเขายังคงสูงได้มากกว่าตัวคนเสียอีก ดังนั้นหากคุณไม่ได้อารักขาจักรพรรดิสักแปดหรือสิบครั้งละก็ อย่าคิดว่าจะเป็นพลโทได้เลย

แต่ในทางกลับกัน สหพันธ์นั้นก็มีเทคโนโลยีทางพันธุกรรมที่ยอดเยี่ยม และมีอายุขัยเฉลี่ยยืนยาว แค่อะไรคนเดียวก็ได้บ่มเพาะนายพลระดับสูง นับไม่ถ้วนออกมาเหมือนปลุกกล้วยแล้ว และหนึ่งในนั้นย่อมมีคนหนึ่งที่รับราชการทหารมาหลายศตวรรษอย่างพลโทมอร์เวนไม่ได้ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีผู้ที่ไต่เต้าขึ้นมาด้วยตนเองอย่างพลเอก อาเบล ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยตรงจากสภาโดยไม่ผ่านกองทัพ หรือผู้ที่เคยไต่เต้าขึ้นมาโดยอาศัย ภูมิหลังทางครอบครัวและปัจจุบันก็ไม่ได้กำจัดอีก...พูดง่าย ๆ คือ สหพันธ์ มีพลโทนับร้อยคน ในขณะที่จักรวรรดิมีพลเอกและพลโทรวมกันไม่ถึง สิบคนนั่นเอง

ดังนั้นนายพลของจักรวรรดิจึงมีค่าดังทองคำ แม้ว่าทุกคนจะได้รับ เงินเดือนคงที่ แต่ในด้านทรัพยากรทางทหาร พวกเขาล้วนเป็นเหมือนไฮโซ ระดับสูงในบรรดาไฮโซอยู่ดี

“ถ้ากลยุทธ์ทางอวกาศยังไม่พอ ก็ชดเชยด้วยเงินทองสินะ” แม้ คารายันจะเป็นจอมพลแล้ว แต่ก็ยังทำตัวไม่เหมาะสมอยู่ดี เขายกเท้า ข้างหนึ่งขึ้นมาวางบนเข่าอย่างเกียจคร้าน แล้วเอนหลังพิงเก้าอี้บัญชาการ ตัวกว้างพลาทาทอดถอนใจ “ดูกลยุทธ์นี้สิ พวกเขาใช้พลังงานจากการ ระเบิดของชิปนาวูธเพื่อดำเนินงานแรงดูดของอวกาศโดยไม่ได้คิดเลยว่า จะเกิดอะไรขึ้นถ้าชิปนาวูธทั้งหมดถูกใช้จนหมด แต่ในทางกลับกัน กลับ ติดตั้งหัวรบมิสไซล์อินเทอร์สเตลลาร์นับหมื่นลูกกับกองยานแคสสิโอป้า เชี่ยว กองทัพจักรวรรดินีฟุ่มเพื่อยเหลือเชื่อจริง ๆ แซะ...”

พลโท มอร์เวนต้องเอ่ยเตือนว่า “ตามกฎหมายของสนามรบ เราควรรีบไป สันสนุนทัพพันธมิตรเดี่ยวนั้นะ อนาคตสิ”

“อ่า...ใจเย็น ๆ ฉันขอเดาหน่อยว่าคนที่อยู่ในกองยานนี้เป็นใคร คงไม่ใช่ไอ้หนุ่มหน้าขาวหอรกมั้ง ฉันว่าซีเลียใจอ่อนกับเขาเกินไปหน่อย รู้แบบนี้ น่าจะหลอกต้มเอาอะไรกลับมาจากจักรวรรดิเยอะกว่านี้อีกน่า! ถึงปล่อยไว้ ในมือพวกเขา ยิ่งก็คงเสียของอยู่ดี...”

“จอมพลคารายัน!” หันไฉนั้น พันเอก บิ๊กก์ ทหารผู้ช่วยของเขา ก็รีบร้อนเข้ามาทำความเคารพ “มีการติดต่อด่วนจากกองทัพพันธมิตร!

ขอติดต่อกับผู้บัญชาการสูงสุดของฝ่ายเราครับ!”

หลังจากก่อตั้งทัพพันธมิตร จักรวรรดิกับสหพันธ์ก็ได้เปิดช่องทางสื่อสารในสนามรบเพื่ออำนวยความสะดวกในการติดต่อและการประสานงานระหว่างกองทัพทั้งสอง การสื่อสารระหว่างผู้บัญชาการระดับสูงเช่นนี้จึงสามารถเชื่อมต่อได้ทันทีหากได้รับการอนุมัติ คารายันเกาหัวด้วยความสนอกสนใจแล้วหันไปถามพลโท มอร์เวน “นายคิดว่าเป็นใคร”

“ไม่ว่าใคร ตอนนั้นก็ต้องดำเนินการสนับสนุนทันทีอยู่ดี” มอร์เวนตอบอย่างฉะฉาน

“เมื่อไหร่นายจะเลิกนิสัยทำตัวเจ้าระเบียบสักทีนี่” คารายันหมดหนทางจริงๆ แล้ว เขาจึงโบกมือให้ทหารผู้ช่วย “รับสายเถอะ”

เพ็งลั่นเสียง ทหารผู้ช่วยก็กดเครื่องมือสื่อสาร จากนั้นภาพสามมิติของพลเอก แอนเดอร์ส แอรอน ก็ผุดขึ้นกลางอากาศแล้วตะคอกทันทีว่า “คารายัน! ดูโชว์สนุกมากไหมฮะ! นายกินสนธิสัญญาสนับสนุนลงห้องไปแล้วหรือไงไอ้สารเลว!”

คารายัน “...”

มอร์เวน “...”

เกิดเสียงดังสนั่นหวั่นไหว ภาพฉายของแอรอนสั่นไหวอย่างรุนแรงอยู่สองสามครั้ง ทันใดนั้นก็ได้ยินผู้บัญชาการกองทัพจักรวรรดิร้องเสียงแหลมออกมา “แรงดูดของอวกาศเพิ่มขึ้นอีกแล้วพลเอก แอรอน! ช่วยสั่งให้ยิงระเบิดนิวตรอนอินเทอร์สเตลลาร์ชุดที่เก้าด้วย! เร็วเข้า!”

“...” คารายันพูดอย่างจริงจัง “จริงๆ แล้วเมื่อกี้ฉันกำลังคิดแผนการบางอย่างนะ ว่าแต่ขอถามหน่อยสิ นายเคยคิดจะเข้าไปอยู่ในหอรำลึกวีรบุรุษจักรวรรดิบ้างไหม ฉันช่วยนายได้นะ...”

ตูม! เสียงระเบิดดังสนั่นยิ่งกว่าเก่า ทำเอาภาพสั่นไหว แล้วพลเอก แอรอนก็คว้าเครื่องมือสื่อสารมาตะโกนใส่ว่า “นายอยากขึ้นศาลทหารไหมล่ะ! ฉันช่วยได้นะ! ถ้ายังไม่มาอีก ฉันจะยิงขีปนาวุธลูกต่อไปใส่ฝ่ายสหพันธ์แน่ ฉันจะช่วยนายให้เข้าไปอยู่ในหอรำลึกวีรบุรุษสหพันธ์เอง ไม่ต้องเกรงใจ!”

ภาพถูกตัดไปทันทีทันใดพร้อมเสียงแกร๊ก คารายันจึงโผล่ไปดูที่หน้าโต๊ะบัญชาการและเห็นว่าเรือธงของจักรวรรดิกำลังเคลื่อนล้าก้องเป็นที่ใหญ่ที่สุดระบอบหนึ่งมาจากฝ่ายสหพันธ์ท่ามกลางห่ากระสุนที่ปลิวว่อนจริง ๆ ทำให้รู้สึกทั้งฮึกเหิมและน่าสลดเหมือนว่า “วันนี้นายจะต้องลงโลงไปพร้อมกับฉัน” อย่างไรก็ตามอย่างนั้น

“ระยำชะมัด...” ใบหน้าของจอมพลคารายันเต็มไปด้วยความอึดครึ้ม โดยไม่ได้สังเกตเห็นสีหน้าพูดไม่ออกของพลโท มอร์เวนเลย ผ่านไปครู่หนึ่งในที่สุดเขาก็สำลยหัวอย่างหมดหนทางและโบกมือให้ทหารผู้ช่วยบีก์ “ถ่ายทอดคำสั่ง เปิดฉากโจมตีกองยานพรรคดาวอนธการ! จัดขบวนล้อมปราบด้านข้าง เตรียมปลดปล่อยเครื่องบินรบนิวเคลียร์ฟิวชัน!”

สถานการณ์ในสนามรบจึงพลันเกิดความเปลี่ยนแปลงแบบพลิกตลบ ในปริบตาที่กองทัพสหพันธ์เข้าแทรกแซง กองยานพรรคดาวอนธการก็ถอยทัพอย่างเต็มกำลัง โดยมีปีกกองทัพโจมตีจากทั้งสองข้างเพื่อเริ่มคุ่มกันกองกำลังหลักให้หลบหนี กองทัพแห่งแสงกลับบุกเข้าไปราวกับฝูงหมาป่าที่เห็นลูกแกะ และใช้การโจมตีแบบพลีชีพของโดรนรบนิวเคลียร์ฟิวชันเพื่อปิดผนึกเส้นทางหลบหนีของทัพศัตรู ภายใต้กลยุทธ์การประสานงานทางอวกาศอันซับซ้อน จากนั้นหลบเลี้ยวรอยแยกมิติที่กองยานพรรคดาวอนธการพยายามเปิดออกไปได้อย่างหมดจด

ผู้บัญชาการกองกำลังป้องกันเมืองหลวงจักรวรรดิมองดูด้วยความประหลาดใจ ครู่หนึ่งก็ถามแอรอนว่า “พวกเขาทำได้อย่างไร?”

“มาตรการตอบโต้เชิงมิติ” แอรอนพูดอย่างเย็นชา “พรรคดาวอนธการใช้กำลังบิดเบือนคลื่นพลังงานเพื่อสร้างประตุมิติที่สูงกว่า ส่วนกองทัพแห่งแสงก็ใช้เทคโนโลยีต่อต้านพลังงานและการตัดสินใจที่แม่นยำของผู้บัญชาการ ทำการแก้ไขพลังงานบิดเบือนที่พรรคดาวอนธการปล่อยออกมาในช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุด มาควบคุมขนาดและทิศทางของรอยแยกมิติแบบนี้ก็จะสร้างโอกาสในการหลบเลี่ยงแรงดูดมิติได้”

ผู้บัญชาการพูดด้วยความสงสัย “แค่โอกาสหรือครับ มันก็น่าเสียดายมากเลยไม่ใช่หรือ?”

“ในสนามรบจะมีกลยุทธ์อะไรที่ไม่เสี่ยงบ้างล่ะ พวกคนของสหพันธ์คุ้นเคยกับการนองเลือดมาตั้งนานแล้ว ยิ่งไปกว่านั้นพวกเขาต่างจากกองทัพจักรวรรดิ กองทัพแห่งแสงได้ให้ความสำคัญกับการฝึกฝนยุทธวิธีทางอวกาศมาตั้งแต่เริ่มก่อตั้ง เมื่อตอนนั้นจอมพลซีเลียก็สั่งการฝึกฝนด้วยตัวเอง พวกเราคิดว่ามันไม่จำเป็นเลย แต่เขากลับยังยืนยันรานที่จะทำแบบนั้น ตอนนี้อย่าคิดดูอีกที เขาคงคาดการณ์การกลับมาของพรรคดาวอนธการไว้ได้แต่แรกแล้วละมัง”

ในขณะที่อง ยานรบจำนวนนับไม่ถ้วนของกองทัพแห่งแสงได้พุ่งเข้าไปใส่ขบวนทัพศัตรูราวกับใบมีด ทำลายกองยานพรรคดาวอนธการเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย และตัดมันออกเป็นเศษซากหลายสิบชิ้นที่ยากจะประสานกันในพริบตา!

จนกระทั่งในที่สุดเหล่าันกรบดาวอนธการจึงตระหนักได้ว่าตนไม่มีทางหนีรอดแล้ว ไม่กี่วินาทีต่อมา พวกเขาก็ปล่อยอัศวินมังกรนับพันลำออกมาราวกับฝูงผึ้งที่คลาคล่ำกรูเข้าไปใส่กองทัพแห่งแสง!

อัศวินมังกรของพรรคดาวอนธการโชคไม่ดีเท่าไร พวกมันไม่ต่างอะไรกับนกฮัมมิงเบิร์ดในสมรภูมิรบในอวกาศ ไม่อย่างนั้นพวกเขาคงไม่พัฒนาหุ่นยนต์ชีวภาพพลังแสงขึ้นมาแน่ แต่ในช่วงขณะนั้นเอง อัศวินมังกรนับพันลำที่ปกคลุมไปด้วยลำแสงกลับดาหน้าเข้าไปใส่ราวกับจะพลีชีพ รูปขบวนนั้นพอที่จะเรียกได้ว่ายิ่งใหญ่เกรียงไกร เห็นแล้วชวนให้อดตลกตေးไม่ได้!

“พลเอก แอรอน! ช่วยสั่งให้ฝ่ายเราเข้าร่วมการต่อสู้ด้วยครับ!” ผู้บัญชาการพลันผุดลุกขึ้นและพูดเสียงหลง “ถ้าใช้อาวุธอันทรงพลังของฝ่ายเรา...”

“เก็บไว้เถอะ คารายันรับมือได้แน่”

ผู้บัญชาการถึงกับอึ้งไป ได้ยินเพียงแอรอนแค่นหัวเราะเบา ๆ “ไอสสารเหล่านั้นจะต้องการความช่วยเหลือจากนายหรือไง เลิกล้อเล่นได้แล้วนะ”

และความจริงก็พิสูจน์ว่าความคิดของแอรอนที่มีต่อคารายันนั้นถูกต้องแล้ว ขณะที่พวกเขากำลังพูดคุยกัน ยานรบของสหพันธ์ก็ถอนตัวออกจาก

ขบวนทัพของศัตรู แล้วเชื่อมโยงกันอย่างแน่นหนาคล้ายกับสายโซ่ กลายเป็น
ตาข่ายขนาดใหญ่เหมือนกับปรากฏการณ์!

ต่อไปเป็นที่มียานรบชั้นยอดของจักรวรรดิก็ยังคงใช้เวลาไม่น้อยใน
การจัดขบวนทัพแบบนี้ ทว่าการเปลี่ยนขบวนทัพของสหพันธ์นั้นกลับรวดเร็ว
อย่างเหลือเชื่อ พวกเขาพร้อมพลได้เสร็จสิ้นก่อนที่เหล่าอัศวินมังกรแนวหน้าสุด
จะบุกโจมตีได้ทัน จากนั้นระดมยิงปืนใหญ่เลเซอร์อันเจิดจ้าใส่ศัตรู กระแส
อนุภาคที่บ้าคลั่งโหมกระหน่ำดูพายุเฮอริเคน ปะทะใส่ทัพศัตรูที่บุกเข้ามา
ภายในเสี้ยววินาที หอบเอาอัศวินมังกรทั้งหมดให้เข้าสู่วังวนแห่งความตาย
ได้อย่างง่ายดาย ทั้งทั้งสนามรบจึงแปรเปลี่ยนเป็นนรกสำหรับกองยานพรรค
ดาวอนธการในทันที!

จนถึงตอนนี้ สถานการณ์รอบก็ไม่มีอะไรให้ต้องวิตกกังวลอีกแล้ว
คารายันจึงทรุดตัวลงบนเก้าอี้บัญชาการ เอามือข้างหนึ่งทำคางพลางพึมพำ
ด้วยสีหน้าเบื่อหน่าย “ฉันละเอียดเห็นสีหน้าของพลเอกคนนั้นจริงๆ น้า”

คำว่า ‘พลเอก’ คล้ายกับมีความหมายเฉพาะและเป็นพิเศษและแฝงนัยเย้ยหยัน
อยู่หน่อยๆ เมื่อออกมาจากปากของเขา มอร์เวนจึงขำเล็งมองเขาด้วย
สายตาไม่เห็นด้วย แต่ยังไม่ทันได้พูดอะไรก็เห็นเครื่องมือสื่อสารส่วนตัวของ
คารายันที่อยู่ข้างๆ สว่างขึ้น จากนั้นภาพฉายสามมิติของแอร์อนก็ปรากฏขึ้น
โดยอัตโนมัติ “เล่นละครสนุกไหมฮิ”

พลโท มอร์เวนถึงกับสะดุ้งโหยง “เขามิรัหส์ช่องทางติดต่อส่วนตัว
ของนายด้วย?”

คารายัน “กระทรวงการต่างประเทศขอให้เราแลกเปลี่ยนกันตอน
อยู่ที่พระราชวังเครมลินใหม่ ฉันเดาว่าพวกเขาคงตั้งใจให้คู่เจรจาลงเข้ากันได้ดี
ขึ้นนะ”

มอร์เวน “แล้วพวกนายเข้ากันได้หรือยัง”

คารายัน “อ่า ไม่หรอกๆ อันที่จริงฉันตั้งใจว่าจะโทรปลุกเขากลางดึก
กลางคืนให้ลุกไปสินะ”

มอร์เวน “...”

แอร์อน “ขอโทษด้วยนะ แต่ฉันปีรับสายตั้งแต่สามทุ่ม พวกนาย

กำลังพูดเรื่องอะไรอยู่ฮี้ สหายคารายัน นายทำตัวแบบไหนกัน นี่มันการวางตัวที่จอมพลแห่งสหพันธ์อย่างนายควรจะทำเธอ!”

คารายันเปลี่ยนมืออีกข้างมาทำคางต่อไป “ในฐานะผู้ชนะ ฉันอยากจะทำตัวยังไงก็จะทำอย่างนั้น เจียบไปเถอะไอ้หนูมหน้าชาวหมายเลขสอง”

แอร์อน “นายเรียกฉันว่าไงนะ! คารายัน! นายลองพูดอีกทีฮี้!”

กระแสนุภาคที่ปกคลุมฟ้าดินได้ทำลายล้างกองยานพรรคดาวอนธการอย่างราบคาบจนเสร็จสิ้น อัศวินมังกรพร้อมด้วยยานรบผีขนาดมหึมาก็กลายเป็นฝุ่นอวกาศ ลอยห่างออกไปจากดาราจักร หลังจากกระแสพลังงานสลายไปจนหมดแล้ว ที่นี่ก็ไม่มีแม้แต่ลำแสงเดียวหลงเหลืออยู่ อวกาศอันกว้างใหญ่ไพศาลจะกวาดเอาซากศพของผู้พ่ายแพ้ให้ไปยังสถานที่ที่ไกลออกไปหลายปีแสง และแปรสภาพเป็นอะตอมโมเลกุล กระจายไปจนสุดขอบจักรวาลอันแว้งว้างในภายหลัง

กองยานสหพันธ์แล่นไปข้างหน้าอย่างช้า ๆ โดยมีกองกำลังป้องกันเมืองหลวงขนาบข้างพวกเขาแบบไม่ใกล้ไม่ไกล เมื่อมองออกไปนอกหน้าต่าง พวกมันจึงดูเหมือนดาวดวงเล็ก ๆ ไม่ก็ดวง จากนั้นคารายันก็เลยสายตาจากหน้าต่าง เลิกคว้านขึ้นสูงและมองภาพฉายสามมิติเสมือนจริงที่อยู่ข้าง ๆ

“แล้วทำไมนายถึงมาอยู่ที่นี่ได้”

แอร์อนได้ยินแล้วก็ส่ายยิ้ม “ทำไมฉันจะมาอยู่ที่นี่ไม่ได้”

“อ้อ... ไม่อยากพูดก็ไม่ต้องพูด”

คารายันยังคงเอามือทำคางมองแผนที่ดวงดาวอย่างเบื่อง่ายต่อไป โดยทำเหมือนพลเอกแห่งจักรวรรดิเป็นอากาศธาตุไปเสีย ทำให้ความเยียบงันอันน่าประหลาดแผ่ปกคลุมกองบัญชาการบนเรือบรรทุกยานบินของสหพันธ์ แต่ครู่หนึ่งจึงได้ยินแอร์อนเอ่ยปากพูดอย่างเย็นชาในที่สุด “ฉันฆ่าชนชั้นสูงไปสองสามคน ตอนนี่กำลังส่งหัวพวกมันไปที่เมืองหลวง...”

น้ำเสียงของเขาแฝงความดูร้ายอย่างไม่ปิดบังขณะที่พูดถึงการฆ่าคน แต่คารายันยังคงไม่สะทกสะท้าน เขาพลิกหน้าแผนที่ดวงดาวต่อไปแล้วถามว่า “จักรวรรดิมีชนชั้นสูงด้วยเธอ”

บุคคลที่เรียกว่าชนชั้นสูงจักรวรรดินั้น เป็นเพียงพ่อค้าที่มอบการ

สนับสนุนด้านสิ่งของและการลงทุนทางการเมืองแก่กองทัพจักรวรรดิในช่วงมหาสงครามดาราจักรครั้งที่หนึ่งเท่านั้น เมื่อไฮน์ริชขึ้นครองราชย์ เขาก็มอบบรรดาศักดิ์ ที่ดิน และสิทธิพิเศษต่าง ๆ ให้แก่พวกเขาตามที่สัญญา ทว่าไม่นานนัก ชนชั้นสูงเหล่านี้ก็กลับกลายเป็นมอดบเนียนรบขนาดมหึมาของจักรวรรดิที่ก่อกวนความมั่งคั่งต่าง ๆ นานาอย่างไร่างอายจนน่าตกใจ

ดังนั้นสาเหตุที่กองทัพจักรวรรดิพลาดพลั้งซ้ำแล้วซ้ำเล่าในสงครามกับพรรคดาวอนธการครั้งก่อน ๆ นั้น ไม่เพียงแต่เกิดจากความพ่ายแพ้ในสงครามอวกาศเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องอย่างใหญ่หลวงกับเหล่าชนชั้นสูงหัวโบราณ และความไม่เต็มใจที่จะร่วมมืออีกด้วย

แอรอนฟังออกถึงความเยาะเย้ยในลุ่มเสียงของคารายันได้ แต่ก็ไม่โต้แย้ง เพียงพูดเบา ๆ ว่า “ไม่ว่าจะมีหรือไม่มี พอฆ่าแล้วพวกมันจะกลัวและทำตัวดีเป็นธรรมดา ไม่งั้นถ้าทุกคนคิดว่าตัวเองเป็นเจ้าของประจำถิ่นแล้วเราจะทำสงครามนี้ต่อไปได้อย่างไร”

คารายันโพล่งถามออกมา “นายคิดเองเออเองขนาดนี้ ไ้ไหน่มุมน้าขาวมันไม่หงุดหงิดเธอ”

เขาถามคำถามนี้โดยไม่ได้ตั้งใจจริง ๆ แต่กลับทำให้แอรอนนึกถึงอีกเรื่องหนึ่งขึ้นได้ในทันที “ว่าแต่จอมพลซีเลียเป็นยังไงบ้าง”

“...” มือของคารายันที่กำลังพลิกหน้าแผนที่ดวงดาวพลันชะงักก็ “นายถามไปทำไม”

นับตั้งแต่จักรพรรดิได้สวมรอยเดินทางไปยังดาวจินสุ่ย ภายใต้ความยินยอมโดยปริยายจากจักรวรรดิและสหพันธ์ก็ราวกับมีความลับบางอย่างถูกเปิดเผยขึ้นอย่างลับ ๆ ทุกคนต่างรู้ว่าอีกฝ่ายรู้ แต่ทุกคนกลับแสรังทำเป็นไม่รู้ว่ามีอีกฝ่ายรู้เรื่องนี้แล้ว เหมือนว่าตราบดีที่ไม่มีมีใครเอ่ยถึง เหตุการณ์นั้นก็อาจถูกแสรังว่าไม่เคยเกิดขึ้นและผ่านพ้นไปอย่างสงบสุขเช่นนี้ได้

อย่างไรก็ตาม ในสายตาของทุกคนในจักรวรรดิแล้ว ย่อมไม่อาจถือว่าเหตุการณ์นี้ไม่เคยเกิดขึ้นได้ ไม่เพียงแต่ต้องเกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังต้องถูกกล่าวถึงบ่อย ๆ เพื่อให้รู้สึกถึงการมีอยู่ และจะรู้สึกดีที่สุดหากสามารถไปถึงจุดที่ติดต่อสหพันธ์ได้วันละสามครั้งหลังอาหาร หรือหาก

ได้เห็นตัวเอกของเหตุการณ์นี้อย่างจอมพลซีเลียด้วยตาของตนเองละก็ จะยิ่งดีเข้าไปอีก

“หลังจากวันที่ฝ่าบาทกลับมาก็มีความสุขสุดๆ ๆ จนไม่หลับไม่นอน ทั้งคืน ดึกดื่นยังบังคับให้กองทัพทำงานล่วงเวลาเป็นเพื่อนเขไปอีก เดี่ยวอะอะก็ไปปรึกษาเรื่องวิธีดูแลลูกกับพวกอัลฟาในกองทัพที่มีครอบครัวแล้ว แต่อัลฟาพวกนั้นรู้จักวิธีเลี้ยงลูกที่ไหนล่ะ พวกเขາเลยแหบจะคลั่งกันไปหมด เพราะแบบนี้ผู้อาวุโสสองเฟลโลว์เลยแจ้งไปทักท้วงถึงพระราชวัง ฟงแตนโบลีใหม่อยู่หลายครั้ง แกรมได้ยืนยันว่าหลังกลับมาฝ่าบาทยังกินยาลดความดันไปสองกระปุกใหญ่ด้วย” แอรอนยิ้มคล้ายไม่ยิ้มพร้อมจ้องมองคารายันด้วยสีหน้าดูกวนมาทาอย่างบอกไม่ถูก “ไหนบอกหน่อยซิว่า ฝ่าบาทเห็นอะไรบนดาวจินสุ่ย ถึงทำให้กระดูกี่กระดูกี่เหมือนเสพยาขนาดนี้ล่ะ”

ช่วงขณะหนึ่ง สีหน้าของคารายันดูซบซ้อแอมามาก ๆ แต่แล้วมันก็เปลี่ยนเป็นความสงบนิ่งเหมือนยอมจำนน เขากลอกตาแล้วถามว่า “ฉันจะรู้เรื่องโลกภายในใจของไอ้หนุ่มหน้าขาวได้ยังไง”

“อ้อ นายไม่รู้เหรอ งั้นตอบฉันหน่อยสิว่าช่วงนี้จอมพลซีเลียเป็นยังไงบ้าง ทำไมฉันถึงไม่เห็นเขามาสองสามเดือนแล้ว ถ้าเขารู้สึกไม่สบายตรงไหน...”

“ขอโทษที่ขัดจังหวะครับ จอมพลคารายัน” ยังไม่ทันสิ้นเสียงภาคภูมิใจของแอรอน จู่ ๆ ทหารผู้ช่วยบีกก็ขีตขึ้นมาจากนั้นก้าวออกมาข้างหน้าและพูดอย่างเก้ ๆ กัง ๆ ว่า “ขอภัยด้วยจริง ๆ ครับ แต่ศูนย์บัญชาการได้ออกคำสั่งด่วน แจ้งให้จอมพลคารายันไปตอบกลับด้วยตนเองครับ”

คารายันหันแงบหน้าขึ้น “ใครสั่ง”

“ผู้บัญชาการซีเลียต้องการให้คุณไปปรากฏการแฟร์บรัสเดี่ยวนี้อีกรอบ”

ในขณะที่เดียวกันบนเรือธงของจักรวรรดิ แอรอนที่กำลังเจียหูฟังอะไรบางอย่างก็ถูกผู้บัญชาการตบไหล่อย่างกะทันหัน “พลเอก ขอภัยด้วยครับ ฝ่าบาทส่งโทรเลขด่วนถึงคุณ ว่าต้องการให้คุณมุ่งหน้าไปยังสถานที่ที่กำหนดทันทีครับ”

แอรอนหันหน้าขวับอย่างรีบร้อน “ใคร ไอ้หนุ่มหน้าขาวเธอ”

ผู้บัญชาการ “...”

“ฝ่าบาทต้องการให้คุณมุ่งหน้าไปยังสถานที่ที่กำหนดทันที” ผู้บัญชาการพูดอย่างอารมณ์ดีพลางโบกเครื่องมือสื่อสารในมือ “นั่นคือที่ปราการเพิร์บรัส กองบัญชาการทัพสหพันธ์ตั้งอยู่ที่นั่นชั่วคราว ฝ่าบาทต้องการให้คุณไปหาหรือเรื่องแผนการร่วมกับตัวแทนของสหพันธ์ครับ”

บทที่ 110



ปราการแฟร์บรัส ตั้งอยู่ในกลุ่มดาวเคราะห์รูปทรงระบอบกแห่งหนึ่งบริเวณชายแดนของจักรวรรดิเจมีใน ดูจากรูปร่างแล้ว มันคล้ายกับส่วนกึ่งกลางที่เพรียวบางที่สุดของนาฬิกาทราย ทว่าป้อมปราการแห่งนี้กลับเป็นป้อมปราการอวกาศที่ใหญ่ที่สุดในกลุ่มดาวเจมีใน มีปริมาตรใกล้เคียงกับดาวเคราะห์น้อยครอบครองอาวุธทางอวกาศมากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มดาวเมืองหลวง และสามารถรองรับการโยกย้ายและการตั้งค่ายของกำลังพลนับล้านนายของกองกำลังป้องกันเมืองหลวงได้ เป็นยักษ์ใหญ่แห่งจักรวาลอย่างแท้จริง

หลังจากผ่านการรบอันดุเดือด กองกำลังป้องกันเมืองหลวงนั้นยังคงสดใสมือใหม่ ส่วนกองทัพสหพันธ์ที่สู้ชนะศึกมากกลับยังคงดูเหน็ดเหนื่อยอย่างเห็นได้ชัด กองยานทั้งสองนี้เปรียบเสมือนฝูงปลาตัวเล็กที่ส่องประกายค่อย ๆ เคลื่อนเข้าสู่ประตูของปราการแฟร์บรัสที่เปิดอ้าราวกับปากของสัตว์ทะเลลึก หลังจากผ่านโถงทางเดินแรงโน้มถ่วงกลางอากาศอันยาวเหยียด ยานรบแต่ละลำก็แยกกันแล่นลงสู่ส่วนล่างของลานจอดยานบิน ส่วนเรือธงก็แล่นไปตามเส้นทางจนกระทั่งถึงปลายทาง ก่อนจะค่อย ๆ เทียบท่าที่หน้าประตูโลหะผสมทั้งสแตน

คารายันก้าวลงจากสะพานยาน เมื่อหันกลับไปก็เห็นเพียงแสงไฟที่เรียงรายเป็นแถบอยู่ตามเส้นทางดับลงที่ละดวง ราวกับเส้นทางทั้งหมดได้หายลับไปในห้วงลึกอันเป็นนิรันดร์ ยานรบขนาดมหึมาที่เรียงกันแน่นขนัดนั้นราวกับคมเขี้ยวของสัตว์ประหลาดในห้วงลึก ทอดเงาอันน่าสะพรึงกลัวนับไม่ถ้วนอยู่ในความมืดมิด

“ตกใจกับศักยภาพทางทหารของจักรวรรดิไปแล้วหรือไง จอมพลคารายัน” ไมไกลนั๊ก พลเอก แอรอนก็เดินลงสะพานยานมาเช่นกัน เขาส่งเสียงหัวเราะว่าแหวกฝ่าฝูงชน

“มีศักยภาพทางทหารขนาดนี้กลับได้แต่วิ่งตามกันพรรคดาวอนธการฉันละตกใจกับเรื่องนี้จริง ๆ” คารายันพูดอย่างไม่ใส่ใจแล้วสาวเท้าเดินต่อไป

ประตูโลหะผสมทั้งสแตนที่สูงพอให้เรือบรรทุกยานบินผ่านได้ค่อย ๆ เปิดออกพร้อมกับเสียงคำรามอันหนักหน่วง แล้วฮัมมิงเบิร์ดจักรกลลับไม่ถ่วงก็ถลาออกจากประตู พวกมันปล่อยคลื่นตรวจจับอย่างไร้สัมผัสขณะบินผ่านฝูงชน หลังจากยืนยันแล้วว่าไม่มีของต้องห้ามจึงสลายหายไปราวกับสายลม

ผู้คนสองฝ่ายทั้งจากจักรวรรดิและสหพันธ์เดินผ่านประตูบานใหญ่ไปพร้อม ๆ กัน จากนั้นลิฟต์ก็พาพวกเขาไปสู่พื้นดิน พวกเขาเห็นเงาคนที่สวมเครื่องแบบทหารสีเขียวยืนหันหลังให้อยู่ตรงหน้ากระจกสูงจรดเพดานที่เรียงรายทั่วห้องโถง และกำลังจ้องมองกระจุกดาวระยิบระยับบนท้องฟ้าไกลออกไปอย่างเงียบ ๆ

ภายใต้ฉากหลังของท้องฟ้าสีน้ำเงินเข้มที่เต็มไปด้วยดวงดาว เงาร่างของเขาดูเหยียดตรงกว่าปกติ แอรอนพลันหยุดฝีเท้าและพูดขึ้นอย่างไม่คาดคิดว่า “จอมพลซีเลีย”

ซีเลียจึงหันกลับมาส่งยิ้มพลางโบกมือเป็นสัญญาณให้พวกเขา

คารายันโบกมือแสดงความเคารพ พร้อมมองทิวทัศน์ในห้องโถงอย่างเกียจคร้านขณะเดินเข้ามา “คุณเรียกผมมาที่นี่ทำไมนะ คุณบอกให้ผมสแตนดบายอยู่ที่รอบนอกของเจมิไนไม่ใช่หรือ ผมเพิ่งเจอกองทัพจักรวรรดิถูกแนวหน้าของพรรคดาวอนธการถล่มอยู่ คุณรู้ไหมว่ามันอันตรายแค่ไหน พลเอก แอรอนเกือบเอาชีวิตไม่รอดเชียวนะ”

ในพริบตาแรกที่แอรอนมองซีเลีย เขาก็คล้ายกับถูกสายฟ้าฟาดทันที พุงแบนราบ! แกรมรูปร่างก็ไม่เปลี่ยนแปลง!

รัชทายาทน้อยล่ะ! รัชทายาทน้อยของจักรวรรดิล่ะ!

“อันตรายจิ้งห้ำ โชคดีที่พวกเราไปถึงทันเวลาและช่วยไ้หนุ่มหน้าขาว หมายเลขสองที่กำลังร้องโหยหวนไว้ได้” คารายันหันกลับมา และรอยยิ้มเป็นมิตรที่ดูจอมปลอมก็ผุดขึ้นบนใบหน้า “จริงไหม ไ้หนุ่มหน้าขาว หมายเลขสอง”

แอร์อนกำลังสติเลือนลอย มึนงงและสับสน การคาดเดาอันน่าสลดต่าง ๆ นานาแล่นผ่านเข้ามาในหัวในพริบตา ตั้งแต่ ‘จักรพรรดิรู้ใหม่่ว่า รัชทายาทน้อยจากไปแล้ว’ ไปจนถึง ‘ความแค้นที่เปลี่ยนท่าทีมาสังหาร รัชทายาทน้อย จักรวรรดิจะไม่ขออยู่ร่วมโลกกับสหพันธ์นับแต่เนี่น’ และ ความน่าสะพรึงต่าง ๆ มากมายที่เกินกว่าจะบรรยายให้ละเอียดได้ เขาจึงไม่ได้ยินที่คารายันพูดแม้แต่คำเดียว ระหว่างที่กำลังสับสน เขาเห็นเพียงสายตาสอบถามของทุกคนที่อยู่ในที่นั้น จึงพยักหน้าแบบขอไปทีโดยไม่รู้ตัว “ชะ...ใช่ ใช่...”

ทุกคนในจักรวรรดิ “...”

สหพันธ์ “...”

“คราวหน้าอย่าตั้งชื่อเล่นให้คนอื่นซ้ำอีกนะ” ซีเลียหันไปหาคารายัน แล้วพูดอย่างจริงจัง คารายันก็แบมือเหมือนถูกใส่ความ “ผมเปล่าอะ! เขาชอบรับเองนี่!”

ความจริงแล้ว ตอนนี้แอร์อนกำลังตกใจสุดขีด อย่ายว่าแต่ถูกเรียก ลักคำสองคำเลย ต่อให้คารายันแปะป้ายว่า ‘ไ้หนุ่มหน้าขาวหมายเลขสอง’ ไว้บนหน้าเขา เขาก็คงไม่ตอบสนองอยู่ดี รัชทายาทน้อยจากไปแล้วนั่นหรือถึงจะเป็นเรื่องที่ไม่น่ายินดีนักที่จอมพลให้กำเนิดลูกของไ้หนุ่มหน้าขาวนั้น แต่รัชทายาทน้อยของจักรวรรดิจะจากไปแบบนี้หรือ!

จะทำยังไงดีฝ่าบาท จักรวรรดิจะทำยังไงดี! แล้วเรื่องการปฏิรูประบอบ การเมืองที่ตกลงกันไว้จะทำยังไงดีล่ะ!

จิตใจของแอร์อนเต็มไปด้วยความคิดที่จะเฝ้เข้าไปกอดต้นขาของอดีตเจ้านายและร้องไห้สะอึกสะอื้น ทว่าก่อนที่น้ำตาแห่งความโศกเศร้าของเขา จะไหลรินออกมา ทันใดนั้นเสียงที่หนักแน่นและทรงพลังก็ดังขึ้นจากบริเวณไม่ไกลนัก “พวกนายพูดเรื่องอะไรกันอยู่ คารายัน นี่เหรอการวางตัวที่จอมพล

แห่งสหพันธ์อย่างนายควรท่า”

ซีเลียห้ามเอาไว้ไม่ทัน คารายันจึงพูดอย่างเป็นทางการเสียก่อนว่า “ในฐานะผู้ชนะ ฉันอยากจะทำตัวยังไงก็ได้ นายช่วยเจียบไปซะเถอะนะ ไอ้หนุ่มหน้าขาวหมายเลข...หนึ่ง!”

ที่เกิดเหตุจึงเจียบกริบไปเป็นแถบ แอรอนถึงกับหันขวับมาพูดเสียงหลง คล้ายกับขอความช่วยเหลือ “ฝ่าบาท!”

จักรพรรดิไฮน์ริชแห่งเจมิในก้าวเข้ามาจากนอกประตู เขาสวมชุดทหาร สีน้ำเงินเข้มทั้งตัว ประดับด้วยริบบิ้นสีทองที่หน้าอก สวมรองเท้าบูตหนัง สีน้ำตาลพื้นหนา เส้นผมสีน้ำตาลทองเปล่งประกายระยิบระยับภายใต้แสงไฟ สว่างไสวในห้องโถง นัยน์ตาสีฟ้าเข้มแข็งกล้าและเย็นชา ใบหน้างดงามและ ชิงชังราวกับรูปปั้นหินอ่อน

เครื่องแบบทหารที่ตัดเย็บอย่างประณีตและผิวลัมผัสอันทรูหรา ชับแน่นให้รูปร่างของเขาดูอาจเป็นพิเศษ ตั้งแต่ไหล่จนถึงเอวดูราวกับ รูปสามเหลี่ยมคว่ำที่สมบูรณ์แบบและทรงพลัง เปี่ยมด้วยเสน่ห์อันแข็งแกร่ง ของอัลฟาชาย ท่าทางแบบนี้คล้ายนกยูงตัวผู้ที่กำลังรำแพนทาง ทิวสวรรค์ ภายเปี่ยมด้วยกลิ่นอายของความเรียบง่ายแต่ร้อนแรงของการเกี้ยวพาราสี ต่อให้ถ่ายภาพแบบส่ง ๆ ก็ยังสามารถนำไปขึ้นปกนิตยสารแฟชั่นอันดับหนึ่งในจักรวรรดิได้ทันทีด้วยซ้ำ

แอรอนเบิกตาก้างมองเขาเดินเข้ามา ทันใดนั้นก็จินตนาการถึง ปฏิกริยารุนแรงนับร้อยแปดต่ออย่างเมื่อจักรพรรดิรู้ว่าลูกแท้ ๆ ได้จากไปแล้ว ทว่าก่อนที่เขาจะทันได้เอ่ยปากพูดอะไร ก็เห็นจักรพรรดิยื่นมือไปหาซีเลีย อย่างเป็นทางการเสียก่อน

“ขอต้อนรับกองยานสหพันธ์สู่ปราสาทด่านแรกแห่งกลุ่มดาวเจมิใน ปราการแฟร์บรัส เจ้าแห่งอวกาศ...”

นี่มันทำทีอะไรเนี่ยฝ่าบาท! นายไม่เห็นว่ามีอะไรผิดปกติหรือไง!

พลเอก แอรอนกำลังสับสนงุนงงจ้องต้องมนตร์ แม้แต่ซีเลียก็ยัง มองเขาด้วยสายตาแปลก ๆ อย่างอดไม่ได้ ก่อนจะหันไปหาไฮน์ริชและจับมือ เขาอย่างไม่ใส่ใจ “ขอบคุณสำหรับความกรุณา แต่ฉันมาที่นี่ตั้งแต่เมื่อวาน

แล้ว จำเป็นต้องพูดซ้ำด้วยหรือ”

ไฮนริช “...”

คนของฝ่ายจักรวรรดิและสหพันธ์นำโดยไฮนริชและซีเลียเดินข้างกันไปยังหอประชุม และขณะที่ซีเลียกับคารายันแห่งฝ่ายสหพันธ์กำลังพูดคุยกันอยู่นั้น แอรอนก็ถือโอกาสก้าวสองสามก้าวรีบตามจักรพรรดิไปติด ๆ และใช้ข้อคอกสะกิดเขาเบา ๆ “นี่ นายไม่เป็นไรจริง ๆ หรือ”

“...นายดูผิดปกติมาตั้งแต่เมื่อกี้แล้วนะ นายต่างหากเป็นอะไรหรือเปล่า”

“ฉันจะเป็นอะไรได้ เขาเป็นลูกของนายนะ! ลูกนายเชียวนะ!”

ไฮนริชปรายตามองเขาด้วยความงุนงง “ก็อยู่ในหลอดทดลองไง”

แอรอนอึ้งไปในพริบตา และใช้เวลาสักพักกว่าจะเข้าใจ จึงถามพร้อมมูมปากที่กระตุก “...นี่มันผิดกฎหมายสหพันธ์ไม่ใช่หรือ นายอนุมัติข้อเสนอคัดค้านการอุ้มท้องด้วยเครื่องจักรของวุฒิสภาจักรวรรดิเมื่อครั้งก่อนเองเลยนี่...”

“ทำเรื่องผิดกฎหมายมาตั้งเท่าไรแล้ว อีกแค่เรื่องเดียวจะเป็นอะไรไป” ไฮนริชฉีกยิ้มก่อนจะพูดเสียงแผ่วอย่างตื่นเต้นดีใจ “ฉันเห็นเขาตอนที่ไปสหพันธ์คราวก่อน เขาตัวเล็กจิวเขียว แถมยังดูเหมือนฉันตอนเด็ก ๆ เบี้ยบเลย นายว่าฉันควรจะตั้งชื่อเขาว่าอะไรดีนี่”

แอรอนไม่มีแรงบันดาลใจเลยว่าจะตั้งชื่อว่าอะไร เพราะเขาตกใจสุดขีดกับความไร้恙อายุของจักรพรรดิไปแล้ว ทารกเพิ่งอายุแค่ไม่กี่เดือนก็ดูออกแล้วว่า ‘เหมือนฉันเบี้ยบ’ นายเห็นด้วยตาเอกเซอร์รี่หรือไง แล้วหนังหน้านี้ทำจากมุกำแพงเมืองไซ้ใหม่ถึงได้หนากว่าปราการอวกาศเสียอีก!

“อ้อ ฉันลืมนะ นายไม่ถนัดเรื่องตั้งชื่อเลยนี่” จู๊ ๆ จักรพรรดิก็นิ่งอะไรขึ้นได้ จึงหันกลับมาพูดพร้อมรอยยิ้มที่ดูมีความสุขกว่าปกติ “ชาตินี้ นายคงมีความหวังริบหรี่ที่จะได้ตั้งชื่อลูกตัวเอง ฉันล่ะเห็นใจนายจังเลยหน้า ฮ่า ๆ ๆ...”

เมื่อเทียบกับจักรวรรดิแล้ว ประเด็นที่ผู้คนในฝ่ายสหพันธ์กังวลนั้นร้ายแรงกว่ามาก ทั้งสองกลุ่มเดินเข้าไปในหอประชุมทรงหอคอยของปราการแพร์บริสพร้อมกัน เหนือโต๊ะประชุมขนาดมหึมาที่มีภาพฉายสี่มิติของทางช้างเผือกหมุนวนอย่างช้า ๆ แขนกึ่งहनอันใหญ่โตของมันที่ประกอบด้วยหมู่ดาวนับแสนล้านดวงดงตามระการตาราวกับมหากาพย์ ฉายแสงที่พร่างพรายและผันเปลี่ยนบนใบหน้าของทุกคน

คารายันไปยืนอยู่ตรงตำแหน่งที่สองของสหพันธ์ตามความเคยชิน จนซีเลียต้องมองเขาอยู่หลายวินาทีกว่าจะรีบร้อนเดินไปยังตำแหน่งแรก เขาจึงจับผมตัวเองพลางรีบเปลี่ยนเรื่อง “ว่าแต่ ผมควรไปทำหน้าที่เฝ้าระวังที่รอบนอกกลุ่มดาวเจมิไนไม่ใช่หรือ เรียกผมมาที่นี่ทำไมล่ะ”

จักรวรรดิกับสหพันธ์ยืนแยกกันอยู่ตรงสองฝั่งของภาพฉายทางช้างเผือก โดยที่ไม่มีใครพูดอะไรไปชั่วขณะหนึ่ง เห็นเพียงเครื่องแบบทหารสีดำขาวสองแถวหันหน้าเข้าหากันอย่างเงียบงัน ซีเลียยืนหันข้างอยู่ตรงปลายโต๊ะตัวยาว เมื่อได้ยินเขาก็ชี้แห่งไฟอินฟราเรดที่อยู่ในมือไปยังจุดหนึ่งในกลุ่มดาวและพูดอย่างใจเย็น “จากการคำนวณของฉัน ฉันคิดว่าเขตดาวทรงกระบอกรูปนี้คือด้านยุทธศาสตร์ที่พรรคดาวอนธการจะกลับจากมิติที่ห้าสู่จักรวาลของความเป็นจริง และทะลวงผ่านเข้าไปภายในกลุ่มดาวเจมิไน”

ทันทีที่พูดออกไป สีหน้าของทุกคนที่โต๊ะตัวยาวก็เปลี่ยนไป แม้แต่แอรอนก็ยังลืมนำแซงไฮนริชในใจ “คุณมีมูลเหตุอะไรให้พูดแบบนี้หรือเปล่า ท่านจอมพล”

ซีเลียขมวดคิ้วจ้องเขาเขม็ง ทว่าแอรอนไม่ใช่คารายัน เขาจึงเพียงแต่มองตอบอย่างไม่สะทกสะท้านด้วยสายตาไร้เดียงสาและชือตรง

“...” ซีเลียจึงต้องพูดอย่างหมดหนทาง “ไฮนริชกับฉันเปรียบเทียบลักษณะการเคลื่อนไหวของพรรคดาวอนธการตอนที่ยอมมิติจากมิติที่ห้า รวมถึงความผันผวนของสนามแม่เหล็กในกลุ่มดาวใกล้เคียงอยู่หลายครั้ง และवादเส้นทางที่ดีที่สุดสำหรับกองยานพรรคดาวอนธการหลายเส้นทาง โดยเขตดาวทรงกระบอกรูปนี้เป็นเส้นทางที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้เรายังได้

ติดตั้งการแทรกแซงอันแข็งแกร่งที่ประกอบขึ้นจากเครื่องบินรบนิวเคลียร์พิวชนจำนวนล้านลำไว้บนเส้นทางอื่น ๆ แล้ว ดังนั้นสถานที่ที่เราอยู่ตอนนี้จึงกลายเป็นเส้นทางเดินทัพที่โยเนสมีโอกาเลือกมากที่สุด”

“ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางของเขตดาวทรงกระบอก ในทางกลยุทธ์จึงทำให้ปราการแพร์บรัสป้องกันง่ายแต่โจมตีได้ยาก และมีข้อได้เปรียบเชิงพื้นที่ด้วยเอกลักษณ์ที่หนึ่งคนเฝ้าด่านทหารหมื่นนายไม่อาจยกกราย ดังนั้นพวกเราเลยเลือกที่นี่เป็นสถานที่จัดวางกองทัพ” ไฮน์ริชก้าวไปข้างหน้าและรับแห่งไฟอินฟราเรดจากมือของซีเลียอย่างเป็นทางการแล้วส่องจุดแสงสีแดงสดตรงไปยังส่วนโค้งเล็ก ๆ ที่คล้ายกับแกนกลางของนาฬิกาทรายในกลุ่มดาวอันกว้างใหญ่ “นี่คือตำแหน่งที่เราอยู่”

ปราการแพร์บรัส ‘ยักษ์ใหญ่แห่งจักรวาล’ ในจักรวาลความเป็นจริงที่อยู่ท่ามกลางแกนกังหันอันยักษ์ของทางช้างเผือกที่หมุนวนอย่างช้า ๆ ได้กลายเป็นจุดแสงที่เล็กจ้อยจนไร้ค่ายิ่งกว่าเม็ดทราย ส่วนกองทัพอันเกรียงไกรนับแสนล้านนายที่ประจำการอยู่รอบ ๆ ป้อมปราการ รวมถึงจักรพรรดิ จอมพล และคนอื่น ๆ ผู้มีฐานะเป็นที่ยกย่องซึ่งเรียกกลมเรียกลมได้และอยู่สูงส่งเหนือผู้คนนับล้านภายในปราการกลับเปรียบเสมือนมดในโลกกว้างใหญ่ กระทั่งเงาก็ยังมองไม่เห็น

“การแผ่รังสีหลายร้อยปีแสงสู่ห้วงลึกของจักรวาลโดยมีปราการแพร์บรัสเป็นศูนย์กลาง จะมีเครื่องตรวจจับพลังงานวาร์ปรวมทั้งสิ้นแปดสิบล้านล้านเครื่องติดตั้งไว้ในระยะทางนี้ หากตรวจพบเบาะแสการย่อมิติของกองยานพรรคดาวอนธการ จะส่งสัญญาณแจ้งเตือนเราทันที”

ไฮน์ริชเอื้อมมือชี้แสงอินฟราเรดไปด้านหลัง ทันใดนั้นสัญญาณโพโตอิเล็กทรอนิกส์แน่นับไม่ถ้วนก็ปรากฏขึ้นบนหน้าจอขนาดใหญ่ เเจาะทะลวงที่ละชั้นและเติมพื้นที่ทั้งหมดในห้องโถงจนเต็ม

“พรรคดาวอนธการไม่ได้มาที่นี่เพื่อยึดครองดินแดนจักรวรรดิเป้าหมายของพวกมันคือดาวอีกริต เพราะแบบนี้พวกเราจะต้องกองกำลังขนาดใหญ่ไว้คุ้มกันรอบ ๆ ประตูดาร์ปที่มุ่งหน้าสู่อีกริตทั้งหมด ขณะเดียวกันกำลังพลหลักจะประจำการอยู่ภายในปราการแพร์บรัส ทันทีที่กอง

ยานพรรคดาวอนธการเปิดฉากโจมตีครั้งใหญ่ นั่นแหละคือช่วงเวลาที่มีการต่อสู้ครั้งสุดท้ายของเรามาถึง”

ทั่วทั้งหอประชุมเงียบสงบ นายพลทุกคนต่างขมวดคิ้วมองแผนที่ดาวยุทธวิธีที่ผันเปลี่ยนจนไม่อาจคาดเดาได้อย่างตั้งใจ

“ในระหว่างนี้ จักรวรรดิกับสหพันธ์จะผลัดกันลาดตระเวนรอบ ๆ เขตดาว ส่วนคนอื่น ๆ จะประจำการอยู่ภายในป้อมปราการ โดยที่ฉันจะประกาศเวลาและหมายเลขของกองกำลังที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เอง” ซีเลียมองไปรอบ ๆ แล้วพูดด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนอย่างยิ่ง “มีคำถามอะไรไหม”

ต้องไม่มีอยู่แล้ว ต่อให้มีก็ไม่พูดต่อหน้าจอมพลซีเลียหรอก ใคร ๆ ก็รู้ว่าจะเส้าหาเรื่องนายท่านคนนี่ตอนนี้ไม่ได้...นายพลทั้งฝ่ายจักรวรรดิและฝ่ายสหพันธ์จึงต่างก็ส่ายหัวกันเป็นแถบ การเคลื่อนไหวพร้อมเพรียงกันราวกับนัดแนะเอาไว้ล่วงหน้า

ซีเลียจึงพอใจเอามาก ๆ และประกาศหมายเลขตลอดจนตารางเวลาการลาดตระเวนในยามสงครามต่อหน้าทุกคน

แม้ว่ารายการยาวหลายหน้านี้จะผ่านการร่วมกันหารือโดยจักรพรรดิไฮน์ริชและจอมพลซีเลีย แต่ด้วยเหตุผลที่ทุกคนรู้จักกันดี ภาระงานที่ทัพจักรวรรดิกับทัพสหพันธ์ต้องทำจึงไม่สมดุลกันอย่างเห็นได้ชัด ทว่าด้วยเหตุผลที่ทุกคนรู้จักกันดีเช่นกัน หลังจากอ่านรายการจบแล้ว เมื่อจักรพรรดิตีหน้าขริมพูดว่า “มีคำถามอะไรให้ถามมาเดี๋ยวนี้” ทุกคนในจักรวรรดิจึงยืนตรงทำความเคารพ และตะโกนเป็นเสียงเดียวกันว่า “ไม่มีคำถามครับ!”

เมื่อเทียบกับเหตุการณ์ได้เสียอย่างดุเดือดจนน้ำลายแตกฟองในการประชุมเชิงกลยุทธ์ครั้งก่อน ๆ แล้ว เหตุการณ์นี้ช่างชวนให้ซาบซึ้งจนเกือบน้ำตาร่วงเฉาะเลยทีเดียวน...

จักรพรรดิจึงพยักหน้าอย่างพอใจ แล้ววางตารางเวลลง “แยกย้ายได้”

ฝ่ายสหพันธ์นำโดยคารายัน และฝ่ายจักรวรรดินำโดยพลเอก แอรอนต่างเดินออกจากประตูไปเป็นแถวทางสองฝั่ง ไม่นานก็ออกไปจนหมดสุดท้ายในหอประชุมอันโอโถงจึงเหลือเพียงจักรพรรดิและจอมพลเท่านั้น

เมื่อไฮน์ริชหันกลับมาก็เห็นซีเลียยืนอยู่ตรงปลายโตะด้วยยาว กำลังจ้องเขม็งไปยังทางข้างเผือกที่เปล่งประกายเจิดจรัสบนท้องฟ้า

“คุณคิดอะไรอยู่” ไฮน์ริชเดินเข้าไปแล้วค่อย ๆ จับมือข้างหนึ่งของอีกฝ่ายที่วางอยู่บนโตะ

ซีเลียไม่ได้ตอบสนอง และเพียงแต่มองทะเลดวงดาวแสงงดงามนั้นอย่างเงียบเชียบ

“ฉันกำลังคิดว่า บ่อมปรการอวกาศที่เรียกได้ว่าเป็นความอัศจรรย์ แต่มันก็เป็นแค่จุดเล็ก ๆ บนแขนกังหันอันใหญ่โตของทางช้างเผือกเท่านั้น ส่วนทางช้างเผือกที่ยิ่งใหญ่ตระการตาขนาดนี้ แต่พอไปอยู่ในอาณาเขตของทั่วทั้งจักรวาล มันก็เป็นแค่เศษฝุ่นที่เลื่อนรางและเล็กจ้อย คือกใหญ่ที่นายกับฉันลงทุลงแรงเตรียมการมาในวันนี้เหมือนจะเกี่ยวข้องกับความรุ่งเรืองและความมั่งคั่งของสิ่งมีชีวิตในทางช้างเผือก แต่สำหรับจักรวาลอันกว้างขวางที่กำลังกำเนิดสิ่งมีชีวิตมาอย่างต่อเนื่องนับพันล้านปี ไม่ว่าจะการต่อสู้นี้จะจบลงอย่างไร มันก็เป็นแค่บทคั่นบทหนึ่งที่เกิดขึ้นในมุมหนึ่ง แม้แต่ความรุ่งเรืองหรือเสื่อมถอยของเผ่าพันธุ์มนุษย์ก็ยังไม่คุ้มให้กังวลเลยมั้ง”

ไฮน์ริชปรายตามองซีเลียอย่างประหลาดใจ “ทำไมคุณถึงคิดแบบนี้ล่ะ”

ซีเลียย้อนถาม “นายไม่คิดเหรอ”

ไฮน์ริชครุ่นคิด สายตาก็จับจ้องไปยังภาพฉายทะเลดวงดาวที่ลอยอยู่กลางอากาศ ทางช้างเผือกคล้ายกับแปรเปลี่ยนเป็นรัศมีรูปวงรี สะท้อนอยู่ในห้วงลึกของนัยน์ตาสีฟ้าเข้ม ใบหน้าอันแน่วแน่ของเขาดูสดใส และลึกล้ำยิ่งขึ้นภายใต้แสงที่สาดส่อง ครูหนึ่งเขาก็ส่ายหน้าและพูดว่า “ผมไม่คิดอย่างนั้น จักรวาลกว้างใหญ่ไพศาลก็จริง ส่วนมนุษยชาติก็เป็นแค่หยดน้ำในมหาสมุทรเท่านั้น แต่สำหรับมนุษย์เองแล้ว ทั้งเรื่องที่ยิ่งใหญ่ถึงขนาดสงครามและสันติภาพในระดับเผ่าพันธุ์ หรือเรื่องเล็กน้อยอย่างชีวิตความตาย หรือความรักและความเกลียดชังของตัวบุคคล ทุกอย่างก็เป็นสิ่งที่เราอุทิศชีวิตทั้งชีวิตเพื่อสำรวจและแสวงหาทั้งนั้น และความสำคัญของสิ่งเหล่านี้ก็ไม่น้อยไปกว่าจักรวาลอันกว้างใหญ่เท่าไหร่นักเลย

“มนุษย์ชาติก็เหมือนแมลงเม่าที่อาศัยอยู่ในห้วงอวกาศอันกว้างใหญ่ไพศาลแห่งนี้ แต่ชีวิตที่พวกเราได้อยู่ ก็เหมือนกับความรุ่งเรืองและตกต่ำของทั่วทั้งจักรวาลนั้นแหละ ทุกอย่างก็เป็นแค่กระบวนการตั้งแต่เกิดไปจนตายเท่านั้นเอง แล้วจากมุมมองนี้ ถ้าเทียบระหว่างความพยายามที่มนุษย์ในทุกวันนี้ทำเพื่อความอยู่รอดกับการดำรงอยู่ของทั้งจักรวาล แล้วมันจะต่างกันตรงไหนล่ะ”

ไฮน์ริชหันหน้าไปมองซีเลีย อีกฝ่ายก็มองกลับมาด้วยความมึนงงหน่อย ๆ พวกเขาสบสายตากันในหอบประชุมอันงดงามแห่งนี้จนกระทั่งผ่านไปนานแสนนาน ก่อนที่ซีเลียจะถอนหายใจเบา ๆ “งั้นความคิดของเราก็ต่างกันนะสิ”

“ใช่แล้ว” ไฮน์ริชหัวเราะและพูดอย่างสบาย ๆ “พอคุณแหงนมองดูดวงดาว คุณจะเห็นความไม่รู้และความเล็กจ้อยของตัวเอง แต่ผมมีชีวิตอยู่กับปัจจุบัน ส่วนเบื้องหน้าคือเป้าหมายและอนาคตของตัวเอง”

บทที่ III



สัปดาห์แรกในการประจำการของกองทัพแห่งแสงที่ปราการเพิร์บรัส

เช้าตรู่เวลาตีห้าครึ่ง ทักษักรวรรดิถูกเสียงตะโกนดังลั่นปลุกให้ตื่น

“วิ่งเข้า ๆ! เลิกอืดออดยืดยาดแบบสาว ๆ ได้แล้ว! นายนั้นแหละ!

กินข้าวไม่อิ่มถึงได้แก่ ๆ กัง ๆ แบบนี้หรือไง! ใครที่ตามหลังอยู่หนึ่งรอบจะโดนลากไปสควอตสามร้อยครั้ง ถ้าทำไม่ครบก็อย่าคิดว่าจะหนีไปได้!”

บนสนามฝึกทรงกลมขนาดมหึมา เหล่าทหารที่มัจกรกลของกองทัพแห่งแสงกำลังวิ่งวนเป็นแถวยาวเหยียด แต่ละคนเหงื่อไหลไคลย้อย ลึนห้อย และหอบแฮก ๆ รวากับฝูงสุนัขไกล้ตาย ด้านหลังพวกเขายังมีรถพ่นน้ำคันใหญ่โตมโหฬารสืบทว่าคันพ่นละอองน้ำแข็งใส่หัวพวกเขาอย่างเอาเป็นเอาตายอีกด้วย

ส่วนเหล่าผู้บังคับบัญชาผู้โหดเหี้ยมอำมหิตที่นั่งอยู่ในรถหุ้มเกราะของกองทัพกำลังถือโทรโข่งตะโกนลั่น “อย่าอู้สิวะ รีบไปต่อ ๆ! นาย นาย แล้วก็นายนะ ทางแค่นี้ก็วิ่งไม่ไหวแล้วเหรอ! พวกนายอยากจะหดหัวไปคลุมโปงอยู่ใต้ผ้าห่มเป็นไอ้ซี้ชลาดั้งนั้นเหรอ มันเสียหน้าไหมฮี้ ไอ้ซี้ชลาด!”

พลโท ไอแซกที่เพิ่งจะมุดออกจากผ้าห่มพร้อมทาวหวอด “...”

ทักษักรวรรดิ “...”

ทั่วทั้งทักษักรวรรดิโดนลูกหลงกันหมด หมอกดำแห่งความเจ็บแค้นจึงลอยคลุ้งอยู่เหนืออาคารที่พุกทันที

เวลาเที่ยงครึ่ง ณ โรงอาหาร

แอรอนคิดว่าตัวเจ้าหน้าที่ธุรการแล้วขึ้นนิ้วที่สิ้นหาไปที่โรงอาหารอันคึกคัก และแน่นอนนัดพร้อมกับถามว่า “นี่มันเกิดอะไรขึ้น”

เมื่อมองเข้าไปจากหน้าต่างก็เห็นเพียงเหล่าทหารของกองทัพแห่งแสง กำลังวิ่งวุ่นไปมาพร้อมถือจานอาหารเอาไว้ พวกเขาโบกช้อนนับไม่ถ้วนในเวลาเดียวกัน และกวาดเอาเนื้อลูกวัวตูดและหอยทอดดาวเสนนี้ยที่มีอยู่น้อยนิดจนหมดเกลี้ยงในพริบตา ในขณะที่เหล่าทหารทัพจักรวรรดิถูกกันอย่างแน่นหนาอยู่ด้านนอกประตูด้วยแนวกันสี่เหลี่ยม รอคอยอย่างใจจดใจจ่อพร้อมน้ำลายสอ ท้องก็ส่งเสียงร้องโครกครากตาม ๆ กันราวกับชิมโพนี่ แสนสะเทือนอารมณ์

“เรื่องบนมีคำสั่งล่าสุดว่า กองทัพแห่งแสงจะได้กินข้าวก่อนทุกวัน และสหพันธ์ต้องกินเสร็จก่อนจึงจะถึงตাজักรวรรดิ” เจ้าหน้าที่ธุรการพูดด้วยสีหน้าใสซื่อ “ผมไม่รู้อะไรเลยครับ ผมก็เป็นแค่ลูกจ้าง”

โลกของแอรอนพังทลายลงดังสนั่นหวั่นไหว

โค่นล้มระบบชนชั้น! โค่นล้มเผด็จการเป็นใหญ่!

พวกฉันต้องลำบากตรากตรำสร้างจักรวรรดิมา แล้วทำไมพวกฉันถึงไม่มีสิทธิกินข้าวตรงเวลาตอนเที่ยงครึ่งล่ะ!

แอรอนโกรธจัดและกำลังจะพุ่งตัวเข้าไปในโรงอาหารเพื่อขอคำอธิบาย ทันใดนั้นจอมพลคารายันและเหล่าผู้ใต้บังคับบัญชาก็เดินกอดคอกันออกมา ทัวทั้งร่างเปี่ยมด้วยกลิ่นอายแห่งความสุขของความสำเร็จนำสำราญ ขณะที่เดินผ่านไป พวกเขาโยกไม้โยกมือและพูดอย่างไรมารยาทอีกด้วยว่า “โง่พลเอก แอรอน!”

แอรอนจึงหันขวับในพริบตา “เดี๋ยวก่อน!”

คารายันส่งสายตาไร้เดียงสากลับไป “มีอะไรหรือ?”

“ทำไมจักรวรรดิต้องรอพวกนายกินเสร็จก่อนถึงจะได้กิน!”

“นายไม่รู้หรอว่ามันคือวิธีต้อนรับแขกชั้นพื้นฐานนะ?”

แอรอน “...”

พลเอก แอรอนตกตะลึงราวกับถูกฟ้าผ่า จากนั้นก็เห็นคารายันปล้น

บุตรรอยยิ้มร้ายกาจมาก ๆ พลังพูดซ้ำ ๆ ว่า “แน่นอนว่า บางทีจักรพรรดิของนายอาจรู้สึกว่าการฝึกของกองทัพสหพันธ์มันยากลำบากเป็นพิเศษก็เลยมีสิทธิ์ที่จะกินข้าวก่อนกองทัพจักรวรรดิละมั้ง...”

“ไอ้ จอมพลคารายัน!” แอรอนกำลังจะพูดอะไรบางอย่าง แต่ทันใดนั้นก็เห็นทหารผู้ช่วยฝ่ายสหพันธ์โบกมืออย่างแรงอยู่ไกล ๆ “การฝึกเดินป่าห้าสิบกิโลเมตรหลังมือเที่ยงที่ตกลงกันได้กำลังจะเริ่มแล้ว! พวกเราไปรวมตัวกันเถอะ!”

“ไปกันเถอะ!” คารายันตะโกนพลางหันหน้าไปแสดงท่าทางขอโทษจอมพลอมให้แอรอน “กองทัพแห่งแสงกำลังจะไปฝึกเดินทางไกลแล้วสิ ต้องขอตัวก่อนนะไอ้หนุ่มหน้าขาวหมายเลขสอง บ้ายบาย!”

ไอ้หนุ่มหน้าขาวหมายเลขสอง “...”

ทหารที่จักรวรรดิผู้หิวโหยที่อยู่รอบ ๆ “...”

คารายันเดินออกไปไกลด้วยความพึงพอใจ โดยที่มีหมอกดำแห่งความเคียดแค้นปกคลุมทั่วทั้งโรงอาหารเบื้องหลังเขา

กลางดึก เวลาตีสองสามสิบนาที โชนหอพักหมายเลขหนึ่ง

คารายันสวมชุดภาคสนามยืนอยู่บนสนามฝึกอย่างองอาจสง่างาม พลโท มอร์เวนวางนิ้วลงบนปุ่มกริ่งเตือนภัย เขาลังเลเล็กน้อยก่อนจะพูดว่า “ฉันยังคิดว่ามันใจร้ายเกินไปอยู่ดี...”

คารายันปล้นหันหน้ากลับมาถาม “ตอนที่นายเป็นทหารใหม่ ๆ จอมพลไม่เคยเรียกให้นายมารวมพลฉุกเฉินกลางดึกกลางคืนเลยเหรอ”

“...เคย”

“ไม่เคยให้นายกินอาหารเหลือ หรือบังคับให้นายวิ่งกลางเกสต์ดิมะलयี่สิบองศาเลยเหรอ”

“...เคย”

“ใช้คำพูดรุนแรงเพื่อโจมตีนาย ใช้สายตาเหยียดหยามเพื่อปลุกใจนาย ใช้ลูกคนอื่นเป็นตัวอย่างเพื่อกระตุ้นนายตลอดเวลาละ”

“...ก็เคย”

“งั้นก็พอแล้ว นายจะยังลั้งเลอะไรอีก”

“ฉันกำลังคิด...” มอร์เวนพูดเนิบช้า “ว่านายแค้นจอมพลฝั่งลี้ก
จั้งเลย...”

คารายันจึงโบกมืออย่างหยุดหงิด “เหลวไหลน่า! กตกรั้งเลย!”

มอร์เวนกตนิ้วลง วินาทีต่อมาเสียงสัญญาณเตือนภัยที่หวีดแหลม
จนปลุกคนหูหนวกให้ตื่นขึ้นได้ก็ดังขึ้นทั่วบริเวณหอพัก แสงไฟสว่างวาบ
อย่างรวดเร็วที่ละดวงๆ จากนั้นเสียงลูกจากเตียง เสียงเต่งตัว และเสียงวิ่ง
ดังโครมครามก็ดังก้องจากในอาคารมากมายทั่วสารทิศ...

สามนาที่ต่อมา ณ สนามฝึก เหล่าทหารฝ่ายจักรวรรดิและฝ่ายสหพันธ์
ก็ได้จัดขบวนทัพเป็นสองขบวนอย่างพร้อมเพรียง เหล่าทหารที่ตื่นตระหนก
ยืนตัวตรงแห่นิ้วราวกับหอกชุด แล้วสายตาคอนมากมายก็ลอบมองสำรวจบน
ท้องฟ้าอย่างไม่แน่ใจ

ไม่เห็นมีการโจมตีทางอากาศเลยนี่ แล้วกองยานฝ่ายศัตรูที่ว่าไว้
อยู่ไหนเล่า

คารายันวางนาฬิกาจับเวลาลงช้าๆ แล้วหยิบโทรโข่งขึ้นมาพูดเสียง
เคร่งขรึมกับขบวนทัพของกองทัพแห่งแสง “การฝึกซ้อมรวมพลฉุกเฉิน
ครั้งนี้ใช้เวลาทั้งหมดสองนาที่สี่สิบหกวินาที ทำได้ดีมาก! ช่วยพยายามต่อไป
ด้วย!”

เสียงดังสนั่นนี้ทำเอาฝ่ายจักรวรรดิหุดกันไปหมด

“กลับไปนอนซะๆ!” เหล่าผู้บังคับบัญชาของสหพันธ์ตะโกนใส่ขบวน
ทัพ และนำเหล่าทหารออกไปที่ละกองๆ อย่างรวดเร็ว เหล่าทหารจักรวรรดิ
ที่ศีรษะปกคลุมด้วยหมอกดำก็ลากผีเท้าอันหนักอึ้งเดินไปยังหอพัก พลัง
ลอบส่ายแส่งในใจขณะที่เดินผ่านคารายันและคนอื่นๆ อีกด้วย ทว่าเหล่า
ผู้บังคับบัญชาฝ่ายสหพันธ์กลับยังคงยืนเฝ้ามือโพล่หลังอยู่ในสนามฝึกด้วย
สีหน้าจริงจังและเคร่งขรึม พลังมองส่งทหารของตนเดินจากไปโดยไม่แม้แต่
จะส่งสายตาวารณีให้พวกเขาเลย

ผ่านไปครึ่งชั่วโมง ณ โชนหอพักหมายเลขสองที่อยู่ข้างกัน

คารายันผู้สวมเครื่องแบบภาคสนามยืนอย่างองอาจอยู่ในสนามฝึก โดยมีพลโท มอร์เวนยืนอยู่ข้างกริ่งเตือนภัยด้วยสีหน้าเจ็บปวด “ฉันว่ามันใจร้ายเกินไปอยู่ดี”

คารายันหันขวับพร้อมสีหน้าที่เต็มไปด้วยความโกรธในความทะเลาะแหละของอีกฝ่าย “เลิกบ่นได้แล้ว! ทำอย่างกับตอนนายเป็นทหารใหม่ๆ ไม่เคยโดนจอมพลเรียกรวมพลฉุกเฉินกลางดึกกลางคืนไปได้ ลองถามทุกคนที่อยู่ที่นี่สิว่าใครบ้างไม่เคยต้องตื่นมารวมพลฉุกเฉินกลางดึกตอนเป็นทหารใหม่! ไหนบอกซิว่าทำไมเราถึงไม่มีสิทธิ์เรียกไอ้พวกซี้ชลาดจากทัพอจักรวรรดิมารวมพลฉุกเฉินกลางดึก!”

ผู้บังคับบัญชารอบข้างต่างก็พยักหน้าเห็นด้วย แล้วพากันพูดอย่างตื่นเต้นคึกคักว่า

“กตกริ่งเลย ๆ!”

“ทำไมต้องให้เราไปสู้กับพรรคดาวอนธการให้คนพวกนี้ด้วย!”

“ทำไมเราต้องมาอยู่ร่วมกับไอ้พวกเง่าจากจักรวรรดิพวกนี้ด้วย!”

“พวกมันสมควรรวมพลฉุกเฉินกลางดึกแล้ว!”

พวกนายแค้นเคืองกับการรวมพลฉุกเฉินกลางดึกแค่ไหนกันแน่นะ... พลโท มอร์เวนถึงกับเอามือปิดหน้าด้วยความรู้สึกผิด และวินาทีต่อมาเสียงสัญญาณเตือนภัยหวีดแหลมก็ดังขึ้นทั่วโชนหอพักอีกครั้ง จากนั้นเสียงฝีเท้าก็กองก็ดังมาจากทุกทิศทุกทางในเวลาเดียวกัน...

ในคืนนี้เอง เสียงเตือนภัยจึงดังอย่างต่อเนื่องไปตลอดทั้งคืน

โชนหอพักนับไม่ถ้วนถูกเรียกรวมพลฉุกเฉินและแยกย้ายกันไปอย่างรวดเร็ว แสงไฟเดี่ยวสว่างเดี่ยวดับเดี่ยวดับเดี่ยวสว่างและหมอกดำแห่งความเคียดแค้นก็ปกคลุมท้องฟ้าเหนือปราการแพร์บรัสเอาไว้อย่างแน่นอน...

เข้าสู่วันรุ่งขึ้น หลังรุ่งสางเล็กน้อย คารายันก็หาวหวิดและนวดขมับ จากนั้นก็เดินออกจากหอพักด้วยสีหน้าเหนื่อยล้า เตรียมวิ่งรอบสนามฝึกสองรอบเพื่อยืดกล้ามเนื้อ

อากาศยามเช้าตรู่สดชื่น มีหมอกพรำมัว และเสียงร้องอันไพเราะ เสนาะหูของไฟร์เบิร์ดซึ่งเป็นผลผลิตเฉพาะของจักรวรรดิดังมาแต่ไกล ชวนให้คนที่ได้ยินจิตใจเบิกบานทีเดียว ขณะที่คารายันกำลังคิดว่า เป็นเช้าที่งดงามจริง ๆ น้า! แล้วก้าวเท้าออกจากห้องพักอาหารอยู่นั้น ครู่ต่อมาก็มีเงาสองสายปรากฏขึ้นเบื้องหน้าฉับพลัน เมื่อเงาหน้าขึ้นก็เห็นดวงตาอันน่าสะพรึงกลัว สองคู่กำลังจ้องมองเขาอยู่

“...” คารายันมูมปากกระตุกไปเลยทีเดียว “อรุณสวัสดิ์ พลเอก แอรอน พลโท ไอแซ็ก”

แทนที่จะบอกว่าพวกเขาคือพลเอกและพลโทแห่งจักรวรรดิ ผู้บอกว่าเป็นสองกลุ่มก้อนแห่งความเคียดแค้นที่แผ่รังสีดำมืดออกมายังดีเสียกว่า ทัวทั้งร่างของพวกเขามีเพียงดวงตาที่เปล่งประกายสีเขียวบิดทั้งสองคู่ คารายันจึงรีบมองไปรอบ ๆ และเห็นเหล่าทหารที่มจักรกลในสนามฝึกกำลังวิ่งเสียงดังเรียงแถวผ่านไป โดยคนที่อยู่ใกล้ต้นที่สุดยังอยู่ห่างออกไปหลายร้อยเมตร เห็นได้ชัดว่าต่อให้แหกปากตะโกนเรียกในเวลานี้ ฝ่ายนั้นก็คงไม่กลับมาแล้ว

คารายันจึงถอยหลังไปก้าวหนึ่งทันที แต่แล้วดวงตาของเขาก็พรำมัว รู้สึกเพียงเสียงลมหวีดหวิวที่พัดผ่านมา และคอของเขาก็ถูกแอรอนรั้งไว้ อย่างแน่นหนาเสียแล้ว

“รุ่นพี่คารายัน”

ความใกล้ชิดที่ไม่ได้พบไม่ได้เห็นเป็นร้อยปีนี้กระตุ้นให้คารายันชนลูกชนพองแทบทั้งร่างฉับพลัน “นายจะทำอะไรนะ”

ไอแซ็กฉวยโอกาสนี้เอามือวางพาดบนไหล่อีกข้างของเขา พร้อมแลกเปลี่ยนรอยยิ้มชั่วร้ายกับแอรอน ก่อนที่ทั้งสองจะหันหน้ามาพร้อมกัน “พวกเราจะอัดนายไง”

คารายัน “...”

จอมพลคนใหม่แห่งสหพันธ์จึงวิ่งเผ่นทันที แต่ผิวบอบบาง เลือดจาง และลักษณะการเคลื่อนไหวที่เชื่องช้าของผู้บัญชาการยานรบกลับปรากฏชัดขึ้นในเวลานี้ ทำให้วิ่งไปได้ไม่ถึงสองก้าวก็ถูกพลเอกแห่งจักรวรรดิ

ผู้แข็งแกร่งกับหัวหน้าหน่วยข่าวกรองจับตัวไว้ได้ แล้วถอดเสื้อของเขามาคลุมหัว จากนั้นลากไปต่อยติในตรอกเล็ก ๆ เสียเดี๋ยวนั้น!

แค่ต่อยมนั้นยังไม่พอ ชายสองคนยังเหวี่ยงหมัดไปพร้อมจ้องมองด้วยดวงตาแดงก่ำเพราะนอนไม่พอ พลังกล่าวหาอย่างร้ายกาจว่า

“ให้พวกนายกินข้าวก่อน!”

“ให้พวกนายรวมพลฉุกเฉิน!”

“ถ้าพวกนายไม่ตื่นตีห้าครึ่งก็เป็นไอ้ชยะ!”

“วันนี้ฉันต้องชัตนายให้ทำตัวดี ๆ ให้ได้เลย!”

“หยุดก่อน ๆ!” คารายันตวาดกร้าว “นี่แหละวิธีฝึกของกองทัพสหพันธ์! อีกอย่าง ถ้าไม่ตื่นตีห้าครึ่ง นายจะเป็นอะไรได้นอกจากไอ้ชยะล่ะ!”

แอรอนอยากจะทำตามสัญญาที่สัญญาไว้ใช้ครับที่ ดีครับผม ถูกต้องครับท่าน แต่แล้วสายตาก็สบเข้ากับใบหน้าอิมครีมของไอแซกเข้า จึงผินใจเปลี่ยนคำพูดในทันที “ตื่นตีห้าสี่สิบไม่ได้หรือไง ทำไม่ถึงตื่นตอนตีห้าสี่สิบไม่ได้ล่ะ!”

คารายัน “...”

คารายันตบตะลึงกับความไร้ยางอายของแอรอนไปแล้ว หลังจากชะงักไปสามวินาที เขาก็ถอดเสื้อออกอย่างแน่วแน่ และระเบิดโทสะออกมา “แม่ง! คิดว่าฉันกลัวพวกนายหรือไง!”

นายพลแห่งจักรวรรดิจึงลงมืออย่างโหดเหี้ยม จอมพลคนใหม่แห่งสหพันธ์ก็ลุกขึ้นตอบโต้ ไม่นานนักทั้งสามก็ตะลุมบอนกันอยู่ในตรอก เดิมทีพวกเขาเป็นศัตรูเก่าแก่ที่มีสถานะและตำแหน่งเท่าเทียมกันอยู่แล้ว และสามารถย้อนรอยประวัติศาสตร์ความเคียดแค้นต่อกันและกันกลับไปได้ถึงหลายสิบปีเต็ม ๆ แต่แล้ววันนี้ก็มีโอกาสแก้แค้นด้วยตัวเองในที่สุด ไม่นานทั้งสามจึงต่อยติกันมະรุมมะตุ้มเหมือนทหารใหม่ที่เพิ่งเข้าค่ายทหาร ยศถาบรรดาศักดิ์และความน่าเกรงขามใด ๆ ล้วนถูกลืมเลือนหมดสิ้น เอาแต่คำรามใส่กันอยู่ตรงนั้นว่า

“แม่ง คารายัน นายเตะอะไรอยู่!”

“แอรอน นายมันไอ้หนุ่มหน้าขาวใจกาก!”

“อ้อ! นายสองคนทับฉันแล้วโว้ย ไอ้โง่!”

ระหว่างการต่อสู้กันดุเดือด ไม่มีใครสังเกตเห็นเลยว่าอุปกรณ์สื่อสารของพวกเขากำลังกะพริบไฟสีแดง และไม่รู้เลยว่าในเวลาเดียวกันนั้น ในหอประชุมที่อยู่ห่างออกไปหลายร้อยเมตร ไฮน์ริชกับซีเลียกำลังนั่งอยู่ที่โต๊ะประชุมพร้อมขมวดคิ้วมองอุปกรณ์สื่อสารที่อยู่ข้าง ๆ

“ทำไมแอรอนกับไอแซ็กไม่รับสาย”

“ไม่รู้สิ คารายันก็ไม่ตอบเหมือนกัน”

จักรพรรดิและจอมพลต่างเงยหน้าขึ้นมองกัน จากนั้นก็หันหน้าไปหาทีมสื่อสารของหน่วยข่าวกรองพร้อมกันโดยไม่ได้นัดหมายและออกคำสั่งว่า “จัดการสถานการณ์พิเศษตามดุลยพินิจ บังคับเชื่อมต่อเครื่องมือสื่อสารของพวกเขาเลย”

“ครับ!”

เจ้าหน้าที่ข่าวกรองนั่งลงและเริ่มปฏิบัติการ ไม่กี่วินาทีต่อมา ช่องทางสื่อสารของจักรพรรดิและจอมพลก็เชื่อมต่อได้สำเร็จในเวลาเดียวกัน ครู่ถัดมาเสียงหอบถี่กระชั้นและเสียงโอดครวญก็ดังก้องอยู่ในหูฟัง

“แม่งเอ๊ย ไอ้คารายัน นายนี้มัน...”

“แอรอน ไอ้หนุ่มหน้าขาวใจกาก”

“เซี่ยเอ๊ย! นายสองคนจับคอฉันอยู่โว้ย ฉันละเอียดจัดการโคตรเห่าพวกนายให้หมดเลย!”

ซีเลีย “...”

ไฮน์ริช “...”

ห้องโถงเต็มไปด้วยความเงียบสงบอันแปลกประหลาด ทันใดนั้นไฮน์ริชก็ทุบโต๊ะแล้วลุกขึ้นยืน “แอรอน! ไอแซ็ก! พวกนายสองคนกำลังทำอะไรกันอยู่! โผล่หัวกลับมาประชุมการบรรจุเงินเดี๋ยวนี้!”

ทันใดนั้น เครื่องมือสื่อสารก็เงียบกริบจนได้ยินแม้แต่เสียงเข็มตกพื้น ครู่หนึ่งจึงได้ยินเสียงสั่นเทาของคารายันถามขึ้นว่า “จะ...จอมพล มันเกิดอะไรขึ้น”

“ตรวจพบความผันผวนของพลังงานวาร์ปปริมาณเล็กน้อยห่างออกไปหนึ่งปีแสง คาดว่าน่าจะเป็นหน่วยลาดตระเวนกลุ่มเล็ก ๆ ของพรรคดาวอนธการ” ซีเลียพูดอย่างสงบเยือกเย็น “ฉันต้องการให้พวกนายกลับมาวางแผนการรบฉุกเฉิน เจอกันที่ห้องประชุมในอีกสามนาทีก่อน”

สามนาทีก่อนหน้า เหล่านายพลที่มีใบหน้าฟกช้ำและเสื้อผ้าหลุดลุ่ยก็มาถึงห้องประชุม และเดินอึดออดไปนั่งลงตรงมุมหนึ่งภายใต้สายตาซับซ้อนของผู้นั่งในจักรวรรดิและสหพันธ์

สายตานั้นไม่ถ่วงที่เต็มไปด้วยความรู้สึกต่าง ๆ พวกเขากำลังมองหาพลเอก อาเบลแห่งสหพันธ์ถึงกับแอบเหยียดร่างกายที่ทรูทรากับหมัดดำ และวาดสัญลักษณ์กางเขนให้คารายันด้วยท่าทางที่คิดเอาเองว่าแนบเนียนมาก พร้อมส่งสายตาที่เปี่ยมด้วยประกายแห่งความเสียใจทำนองว่า ‘จงเป็นสุข ๆ เกิด’ หรือ ‘ไปที่ชอบ ๆ นะ’ ให้

คารายันกระตุกยิ้มตอบกลับไป ก่อนจะหันไปเห็นซีเลียยืนอยู่ตรงหน้าแผนที่ดวงดาวเชิงกลยุทธ์ เหมือนจะไม่ได้สังเกตเห็นเลยว่าพวกเขาทั้งสามคนมาถึงแล้ว และกำลังซีเลเซอร์อินฟราเรดไปยังกลุ่มดาวที่ใดสักแห่งนอกปราการแพร์บรัส

“เมื่อครึ่งชั่วโมงก่อน เราตรวจพบความผันผวนของพลังงานวาร์ปเล็กน้อยได้ตรงนี้ หลังจากวิเคราะห์แล้ว เราสรุปได้ว่าเป็นหน่วยลาดตระเวนขนาดเล็กจากพรรคดาวอนธการ กองยานมีจำนวนประมาณหนึ่งถึงสองพันลำ เป้าหมายคือสำรวจเครือข่ายป้องกันของเครื่องบินรบนิวเคลียร์พิวชันของเรา ปัจจุบันทัพใหญ่ของกองยานพรรคดาวอนธการยังคงซ่อนตัวรอการโจมตีอยู่ในมิติที่ห้า ฉันเลยคิดว่าเราควรกำจัดกองกำลังนำร่องกลุ่มนี้ให้หมดทันทีเพื่อจะได้ติดตามกองยานพรรคดาวอนธการด้วยวิธีนี้”

“เราควรจะวางยานรบก็ล่าเพื่อให้บรรลุภารกิจนี้ครับ” นายพลจักรวรรดิคนหนึ่งยกมือขึ้นถาม “ถ้าจำนวนกำลังพลน้อยเกินไป คงรับประกันยากกว่าจะทำภารกิจวาดล้างให้สำเร็จได้หรือเปล่า แต่ถ้าเราส่งกองทัพอันใหญ่ไป ก็อาจดึงดูดความสนใจของกองกำลังหลักของพรรคดาวอนธการ และอาจถูกโจมตี

จากทั้งสองฝ่ายได้”

“ยานรบจักรกลสองร้อยลำของกองกำลังที่หกจากสหพันธ์ ร่วมมือกับยานรบอาวุธหนักหรือยล่ำของฝ่ายจักรวรรดิ น่าจะสามารถปฏิบัติการกิจให้ลุล่วงได้ ขณะเดียวกันกองกำลังที่แปดและสิบของสหพันธ์จะประจำการในเขตดาวห่างจากสนามรบหลักสิบสองหน่วยดาราศาสตร์ เพื่อกำลังหลักของกองยานพรรคดาวอนธการปรากฏตัวกะทันหัน”

ซีเลียเลื่อนนิ้วขึ้นบน จุดแสงอินฟราเรดวาดวงกลมรอบสนามรบหลักที่ถูกล้อมเป็นสี่เหลี่ยม กองกำลังหมายเลขต่าง ๆ ของฝ่ายสหพันธ์และฝ่ายจักรวรรดิแสดงตราสัญลักษณ์ทางทหารที่แตกต่างกัน ครอบคลุมพื้นที่การรบที่กำหนดไว้อย่างหนาแน่น ส่องไบหน้ของทุกคนที่อยู่ในที่แห่งนี้ให้สว่าง

“ในขณะที่เดียวกัน จักรวรรดิจะส่งกองยานที่แก้ออกไปกระจายกำลังรอบนอกกองกำลังที่แปดและสิบของสหพันธ์เป็นทรงพัด เพื่อเตรียมพร้อมที่จะวาร์ปเข้าสู่สนามรบหลักได้ทุกเมื่อ จำไว้ว่าภารกิจหลักของพวกนายคือการเตรียมพร้อมรับมือ ห้ามเปิดเผยตัวตนเด็ดขาดจนกว่ากองกำลังหลักของกองยานพรรคดาวอนธการจะเคลื่อนพลเต็มกำลัง ห้ามใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า อาวุธหนัก วาร์ป หรือกระทำการใดๆ ที่อาจเปิดเผยพิกัดอวกาศโดยเด็ดขาด”

นายพลแห่งทัพจักรวรรดิทุกคนพากันพยักหน้า ซีเลียมองไปรอบ ๆ เมื่อเห็นว่าไม่มีใครคัดค้าน จึงพูดว่า “ให้พลเอก อาเบลเป็นผู้รับผิดชอบการรบในสนามรบหลัก คารายันจะนำกองกำลังที่แปดและสิบไปเฝ้าระวังรอบนอก แล้วฝ่ายจักรวรรดิได้ตัดสินใจเรื่องบุคลากรในสนามรบหลักหรือยัง”

แผนการรบนี้เท่ากับการแบ่งสนามรบออกเป็นสามชั้น โดยตำแหน่งศูนย์กลางคือกองทัพพันธมิตรของทั้งสองฝ่าย ชั้นที่สองคือสหพันธ์ และชั้นนอกสุดคือจักรวรรดิ และเนื่องจากมีการตัดสินใจแล้วว่ากองยานที่เก้าจะรับผิดชอบชั้นนอกสุด จึงต้องมีแอนเดอร์ส แอรอน แห่งจักรวรรดิผู้เทียบเคียงจักรพรรดิเป็นผู้นำทัพ เพราะนอกจากคนคนนี้ก็ไม่มีใครสามารถสั่งการกองยานอัลฟาชั้นยอดทั้งหมดของจักรวรรดิได้ตั้งใจอีกแล้ว

สำหรับสนามรบหลักในศูนย์กลาง แม้จำต้องใช้ยานรบอาวุธหนักเพียง

หกร้อยลำ แต่เรื่องนี้ก็ต้องจัดการให้เรียบร้อย สวยงาม ถอนรากถอนโคน และยังต้องระวังไม่ให้กองกำลังหลักของพรรคดาวอณาการในมิติที่ห้ารู้ตัวอีก จึงจะเรียกได้ว่าเป็นถือการกิจสำคัญที่สุดของการรบทั้งหมด

ไฮน์ริชรู้ว่าพลเอก อาเบลที่สหพันธ์ส่งมานั้นเป็นนายพลชื่อดัง ผู้กล้าหาญในการต่อสู้ มีเกียรติยศสูงส่ง และมากประสบการณ์อย่างยิ่งในเวลาเดียวกัน ดังนั้นเมื่อมองไปรอบ ๆ แล้ว เขาจึงรู้สึกว่ฝ่ายจักรวรรดิมีเพียงไอแซ็กที่มาจากหน่วยข่าวกรองเท่านั้นที่เหมาะสมกับการออกรบในสมรภูมิกครั้งนี้ ขณะเดียวกันในด้านชื่อเสียงก็พอจะทัดเทียมกับทหารผ่านศึกผู้นี้ด้วย

“ถ้าฉันให้ไอแซ็กรับผิดชอบการรบในสนามรบหลัก เดรสเซอร์ เพรย์ และคนอื่น ๆ จะนำทหารจักรกลอาวูรหนักไปสนับสนุนอยู่ใกล้ ๆ และต้องทำลายล้างทัพศัตรูกองกำลังเล็ก ๆ นี้ให้สิ้นซากโดยเร็วที่สุด” จักรพรรดิมองไปยังเหล่านายพลที่อยู่รอบ ๆ แล้วเปล่งเสียงถามว่า “มีคำถามอะไรอีกไหม”
ทุกคนจึงผุดลุกขึ้น และตะโกนเป็นเสียงเดียวกันทันที “ไม่มีครับ!”
“ดีมาก!” จักรพรรดิปิดแผนที่ดวงดาวเชิงกลยุทธ์ แล้วพูดเสียงกร้าว “ทุกคนเตรียมบุกโจมตี! แยกย้ายได้!”

เมื่อสิ้นเสียงจักรพรรดิ ผู้คนทั่วทั้งป้อมปราการก็เริ่มดำเนินการอย่างรวดเร็ว ทางออกนับไม่ถ้วนเปิดขึ้นพร้อมกันบนพื้นผิวโลหะของป้อมปราการ เครื่องบินรบมากมายก็พุ่งตัวออกมาเป็นแถวไม่ขาดสาย พร้อมกับเสียงคำรามของเหล่าผู้บัญชาการระดับกลางที่อยู่เบื้องหน้าแผงควบคุมของตนเอง ยานรบเดินเครื่องเสียงดังลั่นที่ละลำ ๆ ทำให้จุดแสงนับไม่ถ้วนส่องสว่างขึ้นในห้วงอวกาศกับดวงตาขนาดมหึมาของสัตว์ประหลาดยุคก่อนประวัติศาสตร์

ในหอประชุม นายพลทุกคนจากฝ่ายจักรวรรดิและฝ่ายสหพันธ์ต่างก็ลุกขึ้นยืน และแยกย้ายกันเดินไปที่ประตูอย่างรวดเร็วโดยไม่พูดอะไรสักคำ บางคนก็เริ่มใช้เครื่องมือสื่อสารติดต่อผู้ใต้บังคับบัญชาของตนอย่างเร่งรีบระหว่างเดิน

ซีเลียเก็บข้าวของเรียบร้อยแล้วก็เดินเคียงข้างไฮน์ริชไปยังประตู